

De Tre Kjederledd

4/07

Odd Fellow Ordenens Magasin • 85. årgang

Ordenens lokaliteter i Steinkjer.

Intervju med
Eks DDRP
Ingebjørg
Rønning

side 4

4 DSS'er om
rekruttering

side 12

Min mening
Liv Brevik

side 38

Unitas 50 år

side 18-19

I.O.O.F. i Finland

side 20-23

Svenska Odd Fellow Akademien

side 30-31

I forrige nummer av De Tre Kjedeled ble det, gjennom flere intervjuer, gitt uttrykk for hvorledes vår Orden står internasjonalt. Ordensmedlemmene ble sikkert skuffet over Sovereign Grand Master Robert Robbins beskrivelse av situasjonen på det amerikanske kontinentet. Robert Robbins er for øvrig, etter at bladet kom ut, gått av som Sovereign Grand Master, i det våre venner i USA/Canada velges eller utnevnes i sine embeder kun for ett år. Her ligger, kjære søstre og brødre, en av mange årsaker til at Odd Fellow Ordenen i USA både har hatt en enormt stor tilbakegang, samtidig som den ikke lenger arbeider etter de premiser som Thomas Wildey, James Ridgely og andre brødre la grunnlag for i Ordens tidlige år. Kontinuitet er et ord som dessverre kan synes å være fraværende i den amerikanske gren av vår Orden hva gjelder ledelse og administrasjon. Til tross for påvirkning fra Europa, og da spesielt fra de nordiske land, har våre amerikanske søstre og brødre gjennom årene ikke vurdert endringer i embedsperiodene for verken loger, leire eller Storloger. I den forbindelse minner jeg også om at Rebekkalogene i USA kun har en grad, den såkalte Rebekkagraden utviklet av Schuyler Colfax.

Odd Fellow Ordenen har hatt fire amerikanske presidenter som meget aktive medlemmer. En av disse, Franklin D. Roosevelt sa en gang i en tale; «look to Norway». En uttalelse som vår lille nasjon tok til seg i tiden etter den 2. verdenskrig. I ettertid har nordiske Storebedsmenn ved sine besøk i Sovereign Grand Lodge, eller ved våre amerikanske og canadiske søstre og brøders besøk i Norden, påpekt aspekter ved Ordens suksess i våre land. Ved planmessig arbeid på alle nivåer gjennom årtier. Ved vektlegging av ritualer og møtenes innhold. Ved klesdrakt og oppførsel. Ved utvist verdighet og respekt for Ordenen. Jeg tillater meg også å legge til; ved Ordensmedlemmenes oppførsel i samfunnet. Dessverre må vi kunne si at vi alle, stort sett, har talt for døve ører. Noen unnskyldninger eller årsaker til at amerikanerne ikke har lyttet finnes det naturligvis. Det vil neppe være noen enkel sak å komme tilbake til det amerikanske kontinent fra et besøk i Europa og så meddele store endringer i gjen-

Quo Vadis Amerika?

Foto: Sturlason

nomføringene av møtene og i antrekkbestemmelsene. Å omvende flere hundre tusen søstre og brødre til et «system» de overhodet ikke har kjennskap til, vil neppe være gjennomførbart. I tillegg anser Sovereign Grand Lodge, med rette, seg som Ordens øverste ledelse, og organisasjonsmessig innblanding fra «underordnede» er da naturligvis ikke populært. Dette selv om amerikanerne ser på vårt Ordensarbeid som fremgangsrikt.

Som en kan lese av de ovennevnte artiklene, går den amerikanske gren av vår Orden dessverre i en lite ønsket retning. Nettopp derfor var det så viktig for de åtte Europeiske Storloger å få etablert Den Europeiske Storloge i Oslo i juni måned i år. Med bakgrunn i utviklingen både på det amerikanske kontinentet og i Australasia, vil det uten tvil være i Europa Ordenen vil ha vekstmuligheter og vil kunne videreutvikles i de kommende årene, som en del av et aktivt multinasjonalt samfunn. Den Norske Storloges langtidspan gjenspeiler da også viktigheten av Odd Fellow Ordenens betydning i vårt land. Det å være et medmenneske i ordets virkelige betydning er ikke en oppgave kun tillagt Ordensarbeidet i loger og leire. Det er ikke et arbeid som kun skal utøves overfor Odd Fellow Ordenens medlemmer. Det er vel ingen av Ordens medlemmer som er av den formening at våre

ritualer, påbud og budord ikke har en etisk og karakterskapende eller karakterstyrkende betydning. Her har vi alle en stor forpliktelse pålagt oss som søstre og brødre i vår Orden.

Vi vil respektfullt opprettholde våre forbindelser til Sovereign Grand Lodge, og se på disse brødrene som velges for ett år av gangen som Ordens ledere. Men, med mindre store omveltninger skjer i siste øyeblikk vil vi om noe tid dessverre kun sitte igjen med historikken fra dette kontinentet. For første gang i historien er det også flere Ordensmedlemmer i Europa enn det er på det amerikanske kontinentet.

Hva skjedde? Hva var det som gikk galt? Hvorledes kan det ha seg at Odd Fellow Ordenen i USA og Canada, som i sin tid hadde langt over to millioner medlemmer, i dag sitter igjen med kun 94.000 søstre og brødre? Svarene er mange og de er nyanserte. Mye ligger naturlig nok i utviklingen av det amerikanske samfunnet. Å reversere utviklingen innen Ordenen, eller å styre denne i retning av Europeiske forhold synes dessverre ikke å være mulig.

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Harald Thoen
Stor Sire

DSS Ann Evy Aurdal

Ettermøtene; går du hjem nå?

innspill fra folk som er flinke til å fortelle om sin hverdag, sitt yrke, eller om spesielle opplevelser de gjerne vil dele med andre.

At det er viktig å tenke kvalitet, også på ettermøtene, kan hjelpe til at vi høyner interessen for det som skjer i logene våre, og trekke flere av medlemmene til å bli med på hele møtet.

De aller fleste mennesker er «trygghetssøkende» Vi søker gjerne til mennesker og situasjoner som byr på trygge omgivelser hvor vi vet at vi føler oss velkommen og ønsket. Derfor blir det gjerne til at vi søker oss til de samme menneskene, de samme grupperingene, ja sågar til de samme «faste» plassene når logemøtet er over og vi skal pleie den sosiale delen av møtet.

Det kan være ganske krevende å bryte slike mønstre, og oppsøke mennesker vi ikke kjenner så godt, grupperinger vi til vanlig ikke omgås. Men det er nesten alltid veldig givende. Det får oss ofte til å tenke annerledes og mer positivt omkring litt fastlåste meninger og holdninger.

Prøv og ikke følge din første eller faste innskyttelse om hvor du skal sette deg neste gang. Da tror jeg vi kan si, slik Halldis Moren Vesaas avslutter et dikt:

*Fattig var du om aldri
i livet du kjenne fekk,
at mellom deg
og dei andre
levande straumar gjekk
av tillit og varme
som styrkte kvart band
om livet deg batt,
og let deg få kjenne,
når alt blir gjort opp,
at meir enn du ga,
fekk du att!*

Har du også et fast mønster på dine logemøter? Vi møtes ved inngangen, hilser og gleder oss over samvær med kjente og glade fjes.

Når møtet i logesalen er over, går vi inn til ettermøtet, som regnes som en fortsettelse av logemøtet - her hvor omgangsformen er friere.

Vi nyter litt god mat, alt etter hvilket møte vi har hatt. Vi får en god prat med kjente og kjære søstre og brødre, her skal nye vennebånd knyttes, her skal sosiale forventninger oppfylles i våre logeliv, alt for at vi skal føle tilværelsen meningsfull og innholdsrik.

Ettermøtet skal være et viktig ledd i vår streben etter å styrke logenes indre liv.

Det snakkes mye om kvaliteten på innholdet i ettermøtet, så interessen for det er så absolutt tilstede.

Dessverre er det noen som må forlate oss etter logemøtet, og selvfølgelig er det i mange tilfeller gode grunner til at man må gå hjem.

Men hva med de som går hjem av den grunn at de ikke finner noen av de mål vi har satt for våre ettermøter? Noen får ikke kontakt, kommer ikke inn i et «klikkvesen» vi har grunn til å kritisere for. Noen synes at bare «kaffedrikking» som Avgangsundersøkelsen sa oss, ikke er nok, man ønsket mer påfyll av meningsfylte innslag. Grunnene er mange og de er presentert for oss. Hvorfor får vi det ikke helt til bestandig?

Sant skal sies - mange loger er utrolig flinke og kreative på ettermøtene. Kulturinnslagene er mange og gode. Det synges og spilles, gis spennende

Innhold 4/07

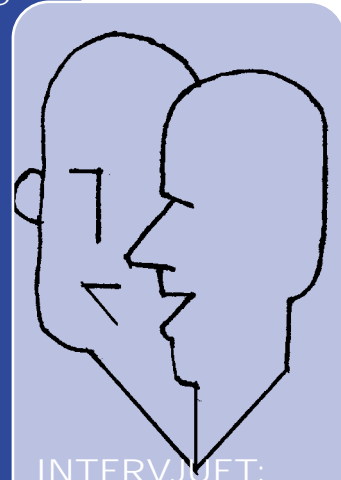
Stor Sire har ordet	2
Deputert Stor Sire Ann Evy Aurdal	3
Intervju med Eks DDRP Ingebjørg Rønning	4
UNP 2007	6
Artikkel i New York Times	8
Kronikken	10
Fire DSS om rekruttering	12
Nytt fra Storlogen	14
Stor Skattmester Svanhild Ljosland	15
Nå leser jeg. . .	16
Rebekkaloge Unitas 50 år	18
I.O.O.F. i Finland	20
Gjør mot andre. . .	24
Europa ved en skillevei	26
Bind 1 Odd Fellow Historien	27
Ordenens nettavis	28
Bind 1 Odd Fellow Ordenens Historie	30
Odd Fellow Utstyr	32
Odd Fellow Torget	34
Min mening Liv Brevik	38
Redaktøren har ordet	39
Baksiden	40

De Tre Kjedeled
4/07

Ansvarlig utgiver: Den Uavhengige Norske Storloge I.O.O.F.
Redaktør: Kjell-Henrik Hendrichs • hendrichs@asker.online.no
Redaksjonen avsluttet: 30. oktober 2007
Redaksjonsavslutning neste nr: 13. februar 2008
Opplag: 21 200
Layout/foto/repro: Jon Esben Johnsen
Illustrator: Svein Geske
Trykk: Cicero Grafisk AS
Ettertrykk: Forutsetter tillatelse fra Redaktøren

Intervjuet...
OSS BRØDRE OG SØSTRE I MELLOM

INTERVJUET:
INGEBJØRG RØNNING

Av Kjell-
Henrik
Hendrichs

Geografiske avstander oppleves forskjellig. På Østlandet kan fem mil fortone seg ganske langt, mens femti mil i Finnmark ikke avskrekker noen. Fra starten i Stavanger i 1898 skulle det gå 59 år før den første Odd Fellow loge – loge nr. 55 Varanger – kom i Kirkenes i 1957. Historien forteller om en utrolig innsats som måtte til for å få etablert loger. Syv år etter var det klart for den første Rebekkaloge – nr 33 Corona. En av dem som var med fra første stund var Eks DDRP Ingebjørg Rønning.

Å komme i gang med en Rebekkaloge i Kirkenes var et langt lerret å bleke. Tanken ble sådd av Odd Fellow brødre som våren 1960 inviterte sine koner med til Turistho-

tellet i Kirkenes for å sonde om noen av dem kunne være interessert i Ordenen. Dette resulterte i at fire søstre ble innviet i Rebekkaloge nr. 11 Concordia i Tromsø. Etter hvert ble det noen flere, og neste skritt skulle tas. Først måtte vi få en Rebekkaforening. Den så dagens lys 28. august 1962. Vi hadde ingen bestemte steder å ha foreningen, så vi

holdt til i hjemmene hos hverandre. Langsomt kom det flere medlemmer og interessenter. Men vi hadde jo ikke noen stedlig moderloge som kunne foreta Innvielser. Derfor ble det slik at vi måtte til Tromsø, noe som tok flere dager den gang. Da var det ikke uvanlig at det ble to turer til Tromsø hvor Innvielse og Første Grad ble gitt på den ene turen,

Langt mot nord og lengst mot øst

Embedskollegiet i Corona anno 1964: Bak fra vestre: Skattmester Alfhild Tannvik, Sekretær Liv Fredriksen og Kasserer Margot Adolfsen. Foran fra venstre: Undermester Ingebjørg Rønning og Overmester Bjørg Torgersen.

det var den eneste farbare vei. Når vi var kommet så langt at vi hadde fått 18 søstre og hadde fem resipiender, fikk vi tillatelse til å instituere Rebekkaloge nr 33 Corona 22. august 1964. Rådsresident Else Støylen foretok den høytidelige Institueringen og installasjonen. Hun hadde ti søstre med i sitt følge. Også fra moderlogen i Tromsø kom det flere gjester.

Alt som skulle til av utstyr ble laget av søstrene selv. Det ble sydd og brodert i alle hjem for at alt skulle bli ferdig. Møtene ble holdt i et lokale med overtoner fra Kirkenes, nemlig Malmklang. Brødrene var med på å sette lokalet i stand til hvert møte. Søstrene hadde møte på onsdag, og brødrene på torsdag. Dette å holde til i leide lokaler og måtte sette i stand og montere ned før og etter hvert møte, var en voldsom belastning. Det var vel en av de viktigste årsaker til at vi drøftet og drømte om et eget Ordenshus. Loge Varanger og Corona stiftet da et aksje-

selskap og gikk til innkjøp av et egnet hus i Presteveien 20 som ble innredet til Ordenshus. Dette var en voldsom lettelse i arbeidet. Nå kunne kreftene settes inn på det byggende arbeid idet vi slapp å rigge opp og rigge ned lokalet.

Finmark er geografisk meget stort og befolkningen bor spredt. Dette skaper en spesiell utfordring for en Orden som vår. Vi kan ikke regne med at folk skal reise for langt for å komme til et logemøte. For oss i Kirkenes var det et mål å få etablert en Rebekkaloge i Vadsø. Da måtte vi begynne med noe av det samme arbeidet som vi gjorde da vi skulle få loge i Kirkenes. Avstanden fra Vadsø til Kirkenes er mellom 17 og 18 mil. Frem og tilbake blir det da 34-36 mil. Først måtte det komme en forening i Vadsø. Det ble Vadsø Rebekkaforening. Dernest måtte nye søstre innvies og få sine grader i Kirkenes. Det ble mange og lange reiser både høst, vår og vinter. Til slutt kom vi i havn da Rebekkaloge nr 80 Vela ble instituert 12. februar 1986.

Arbeidet som DDRP ble sterkt preget av at logene lå geografisk langt fra hverandre. Men gjennom det jeg hadde vært med på, syntes jeg at jeg visste ganske mye om hva det betød å drive logearbeid på grunnplanet. Det er så mange faktorer som skal avstemmes. Når alt er på plass tar man mange ting for gitt. Vi som har vært med på å starte virksomhet uten lokaler, uten forbilder, uten utstyr, uten medlemmer, uten penger, vet at entusiasme og visjoner kan bære verket. Når vi har fått alt det materielle på plass, ser vi fortsatt at vi er avhengige av entusiasme og visjoner.

Jeg tror det er viktig å ha planer. Men det går aldri som man har planlagt. Jeg kom med min mann til Kirkenes for alt for mange år siden. Vi skulle være her i to år. Resultatet ser jeg i dag. Jeg er blitt her i hele mitt liv, og jeg har realisert meg selv her. Det viktigste er nok ikke hvor man bor, men hva man gjør ut av livet der man bor. I denne byen har jeg fått leve mitt sivile liv, og her har jeg fått realisere mitt Odd Fellow liv.

Når jeg ser tilbake på alt som er skjedd, synes jeg at det er ganske fantastisk at jeg har fått være med på dette. Og nybrottsarbeider var det mest spennende.

UNDP 2007: Distriktenes erfaringer

Takker for en kjemp flott tur: Vi hadde det utrolig bra hele tiden, klarer ikke beskrive hvor fin turen var for venner og familie!

(Malin, Distrikt 7, Østfold)

Årets UNP er gjennomført med flott og representativ norsk ungdom. Lara Pasovic fra Distrikt 5 (Telemark) gikk til Speech Contest finalen – og gjorde et utslettelig inntrykk med sin glimrende tale.

Nå er nye distrikter (2, 4 etc.) i gang med å planlegge UNP 2008. Årets distrikter (1,3 osv) gir her av sine erfaringer:

1. Hvordan har prosessen gått? (hele jobben, kontakt med skolen, utvelgelse etc.) Status; Vellykket kontakt med skolene.

Prosesen har vært bra, men ikke alle skolene har vært like positive til å la oss komme inn. Men der vi fikk komme til, har prosessen vært god. Jeg har hatt undervisning selv i klassene om OF og FN.

Det er veldig viktig å komme i gang så fort som mulig med en kontakt mot skolene slik at stiloppgaven kan legges inn som en del av klasse-

nes periodeplan/årsplan. Kontaktlæreren må så følges opp med «jevne» telefoner, men for all del la det ikke bli oppfattet som mas.

Prosesen var håpløs. Presenterte tidlig på våren 2006 prosjektet for skoleavdelingen i X Fylke, med representanter for Fylket og FN til stede. Fylkesadministrasjonen skulle ta dette opp i forbindelse med skolemøte tidlig på høsten og så komme tilbake til meg. Da kom den stor tausheten. Jeg tok da direkte kontakt med nærmeste videregående skole, som tok i mot tilbudet med stor begeistring. Gjennomføring og utvelgelse, skolen foretok grovutvelgelse, det endelige resultatet ble gjennomført etter at en fra Rebekka og en fra OF pluss de to DSS ene hadde lest igjennom de utvalgte stilen. Utvelgelsen ble enstemmig, etter ett par runder.

Kontaktlærer påtok seg å sortere besvarelsene slik at en til slutt stod igjen med 3 oppgaver. Disse elevene ble intervjuet av undertegnede samt DSS for herrene og damene».

2. Fikk du til pressedeckning? Er du fornøyd med den? Ble artiklene bra i forhold til OF og UNP? Status; God pressedeckning.

Pressedeckningen har vært meget god.

Selv landsdelsavisen Nordlys hadde et stort oppslag med god omtale av OF.

Skolen inviterte alle elever og lærere på de aktuelle elevtrinn samt presse til kåringen av vinnerne. Pressedeckningen var meget bra. Bergens Avisen hadde dekning over to dager - første dagen med oppslag både på side 1 og et tre siders oppslag inne i avisen med en faktaboks om OF. Dagen etter gjenga de hele stilen. Bergens Tidende hadde og oppslag over to dager - første dagen med selve tildelingen og dagen etter med stilen og litt om OF. I tillegg var det oppslag i en lokal trykksak fra det området eleven kom fra, Laksevåg Posten. Artiklene var meget godt nyansert og fikk frem budskapet om både UNP og Ordenen, både Rebekka og OF.

Finalistene ble så invitert til logelokalene i Skien til en pressekonferanse. Vinneren ble hyllet med blomster og gratulasjoner. De to øvrige finalistene fikk overrakt en gavesjekk på hver kr 1 000,-. Vi fikk en meget god dekning i fylkesavisene og i lokalavisen der vinneren bor. Presseomtalen gav en flott PR til logearbeidet og UNP.

I ettertid er finalisten blitt intervjuet av lokalavisen og med en positiv vinkling også der mot logen og det arbeidet som gjøres med UNP.

3. Var elevene positive til mulig-

heten for å vinne en tur til FN ? Gleden ved å utkåre en vinner - og hvordan opplevdes det fra ditt ståsted? Status: En fantastisk gjeng ungdommer.

Gleden var meget stor. Vi gav trøstepremie til alle deltakerne. Svarene på oppgavene var meget bra, og intervju-runden var høytidelig og nøye planlagt.

Når vi først fikk hull på byllen var det stort engasjement. Ikke minst fra elevkontakten ved skolen. Gleden både ved skolen og ikke minst elevene som fikk tildelt premie var ubetinget meget «høy». De andre elevene som ikke rakk frem, eller ikke gadd å delta, var tydelig en smule misunnelige. Det å kunne være med på en slik utdeling gir deg et lite mykt punkt i hjertet. Men før vi kom så langt var det en del hinder jeg ikke hadde tenkt skulle være der.

Finalistene ble så invitert til logelokalene i Skien til en pressekonferanse. Vinneren ble hyllet med blomster og gratulasjoner. De to øvrige finalistene fikk overrakt en gavesjekk på hver kr 1 000,-. Vi fikk en meget god dekning i fylkesavisene og i lokalavisen der vinneren bor. Presseomtalen gav en flott PR til logearbeidet og UNP.

I ettertid er finalisten blitt intervjuet av lokalavisen og med en positiv vinkling også der mot logen og det arbeidet som gjøres med UNP.

4. Vil lokal OF invitere årets vinner til å holde foredrag på ettermøtene? Status; Ungdommene er klare til å komme til den enkelte loge.

Alle dame- og herrelogene er nå til-

skrevet med en invitasjon om besøk av vinneren på et ettermøte eller en sosialkveld.

Vår vinner har vært, og er, en god ambassadør for vårt logearbeid i forhold til FN og UNP. Dette vil selvsagt være avhengig av den person som skal representere et distrikt. Vi har vært svært så heldig med vår vinner, og gjennom henne klart å skape en god og positiv omtale av Odd Fellow.

5. Hvilke verdi ser du i å synliggjøre OF for den yngre generasjon - dvs ungdom?

Vi snakker om problemer med å få nye medlemmer til Ordenen. Etter min mening er dette en av de viktigste påvirkningsmulighetene vi har til allerede på et tidlig stadium å gjøre «søkende» ungdom oppmerksom på hva Ordenen står for. Vi bør lage et register over elever som vinner, og ved en senere anledning, når alderen er der, invitere dem, og foreldrene, til et informasjonsmøte, venneaften eller andre åpne arrangementer i Logene.

Jeg mener opplegget er meget bra, og jeg håper det vil fortsette.

I hvilken grad denne stilkonkurransen skaper positive holdninger generelt hos ungdommen i relasjon til FN og det internasjonale fredsarbeidet, er jeg imidlertid usikker på. Det jeg har tro på, er all den positive omtalen våre vinnere kan bidra med når de forteller i sin omgangskrets om sin reise til USA og FN.

Fra mitt ståsted så har dette vært en svært så hyggelig prosess, ikke minst det å kunne si at «du har vunnet en tur til FN og USA og Odd Fellow betaler for turen og oppholdet.»

Vårt distrikt skal ikke ha ny konkurranse før i 2009, men vi vil allerede nå begynne å forberede og ta kontakt med aktuelle skoler for å presentere opplegget.

Erfaring fra en DSS:

Jeg var kun i bilde da vi skulle overrekke premiene, og det var stor stas å være med på.

Skolens Aula var fylt til randen av elevrådet på skolen. Nesten 80 til sammen. Langbord var dekket med frukt og noe å drikke. Det var stor spenning blant elevene og stemningen var høy. Det var jo 3 premier som skulle deles ut. Vi følte nesten en såkalt IDOL-stemming.

Stor ble begeistring da det var Therese som gikk av med reisepremi-

en. De to andre fikk gavekort på kr. 500,- hver. Therese ble så begeistret, og under intervjuene kom hun hele tiden inn på; – «Er dette sant, jeg tror det ikke, er du helt sikker? Å hvor jeg gleder meg!».

Pressefolk fra 3 aviser pluss skolens avis var tilstede, og fire fra Odd Fellow ordenen.

Avisene BT og BA fikk med seg mye om Odd Fellow ordenen og hva den står for.

Vi fikk presentert litt av vårt budskap, men hvorvidt det nådde inn til ungdommen for synliggjøring av den yngre generasjon vites ikke. Kanskje de er vel unge, men de som vant vil nok fortelle om hva de har opplevd og vært med på i lang tid fremover.

Det som også var positivt, var lærerne som hadde fulgt Merethe i denne tiden. De var positive til det hele til slutt, og kanskje de ble interessert i hva Odd Fellow ordenen står for?

I oktober skal vi ha med Therese i Leir Patria til et foredrag om hennes fantastiske tur, og der vil også pressen være tilstede. I tillegg vil hennes foreldre bli invitert.

*Tekst: Gunn-Helen Øye
Reiseleder 2007*

Noen tanker om mennesket

-Mennesket er bare et siv, det svakeste i naturen, men det er et siv som tenker. Hele universet trenger ikke væpne seg for å slå det til jorden: litt damp, en vanddråpe er nok til å drepe det.

Men selv om universet skulle slå det til jorden, er mennesket fremdeles edlere enn den makt som dreper det.

For mennesket vet at det dør og at universet er det overmektige. Dette vet universet ingenting om.

*Den franske filosofen
Blaise Pascal
(1623-1662)*

The New York Times

New York Times story «A Grand Gathering, but One With a Solemn Note»
By Dan Barry DENVER

Fra 1850-årene og minst femti år frem i tiden var den amerikanske Odd Fellow Orden på alles lepper. Slik er det ikke lenger. I siste nummer hadde vi et intervju med SGM Robert Robbins hvor han har en skarp og dystert analyse av Ordenens situasjon i USA. Nylig kom denne artikkelen fra New York Times oss i hende. Her ser vi at Robbins igjen hevder sine synspunkter. Det er sjelden at en storavis skriver så nyansert og omfattende om en Orden i USA i dag at det mer enn forsvarer berettigelsen av å gjøre denne artikkelen

kjent for norske Odd Fellows. Artikkelen inngår i en rekke innlegg om hvordan vi skal forstå og forholde oss til det vi kan kalle «den amerikanske situasjon».

As with most matters of Odd Fellowship, nearly every aspect of the annual convention of the Sovereign Grand Lodge of the Independent Order of Odd Fellows must adhere to protocol. The dais for the officers' banquet, for example, must be two-tiered and able to accommodate 50 people, important on the bottom, really important on the top. Seats for the sovereign grand master, the deputy sovereign grand master, the sovereign grand warden, the sovereign grand secretary and the sovereign grand treasurer. Seats for the leaders of the two uniformed branches, the Patriarchs Militant and its Ladies Auxiliaries. A seat for the president of the International Association of Rebekah Assemblies, established when the Odd Fellows long ago recognized

«the need for a woman's touch.» Here they are now, the officers and their escorts, proceeding solemnly through the grand ballroom of the Adam's Mark Hotel as the sovereign grand musician plays 'Pride and Gallantry' on the piano. Six hundred people rise to their feet, more than a few with some difficulty.

Robert Robbins, the soft-spoken sovereign grand master whose year-long tenure ends with this convention, takes his honored place.

His black tuxedo is adorned with an eye-catching medallion of merit and the grand master medal he will soon relinquish. His jewelry is modest, given the glint of Odd Fellows bling in the room.

Gazing out upon this gathering of Odd Fellows and Rebekahs, all about to dine on small portions of beef or salmon, he sees a bobbing sea of gray and white. In this crowd he is practically a stripling, at 69. Since his installation as top Odd Fellow, Mr. Robbins has warned that this order, dedicated to caring for the widowed, the orphaned and the needy, is in a 'state of crisis.' Members are dying by the thousands, local lodges are closing by the dozens, and actual participation among the 289,000 members is dropping. If the people sitting before him do not heed his call to replenish the ranks, they will be the Odd Men and Women Out defunct, extinct, done.

«Unless we can do something to turn the membership losses into significant gains in the next couple of years,» he says later, «we may be at a point where we can't recover.» Once we were a nation of joiners, and so many joined the Odd Fellows, a fraternal organization whose name stems from an English journalists observation in 1745. He found it odd to see fellows, rather than the aristocracy, helping widows, orphans and one another. The name stuck, oddly.

In many communities, you can still find an old I.O.O.F. building, a place of some mystery, where the rituals would include acting out the story of the Good Samaritan. Members were to apply that story to real life by aiding their brothers and sisters, chipping in to pay burial costs, for example. You merely had to express belief in one Creator to be eligible; atheists and pantheists need not apply.

Odd Fellows tended to frown on alcohol, loved bestowing medals on one another, and reveled in seeing their sword-carrying, uniformed brothers, the chevaliers of the Patriarchs Militant, march in Main Street parades. In their small worlds, Odd Fellows mattered.

Then came social changes to dull the appeal of fraternal organizations. Tighter government regulations forced the Odd Fellows out of their signature cause, orphanages, while baby boo-

mers found all the pomp and secrecy to be, um, silly. Several years ago, after contentious debate, the Odd Fellows allowed women (!) into their ranks, but that has done little to stem the decline. It's gotten so bad that many members of the Patriarchs Militant are too old to march anymore. «Because a lot of them can't even walk», explains one chevalier, who includes himself among the non-parading ranks.

Still, here the Odd Fellows are, in Denver, 1,000 strong and not so, coming together from many states and a few countries on an expansive hotel concourse with many large meeting rooms, thus accommodating those using wheelchairs and walkers and cutting down on the chance for escalator mishaps. At times the concourse is still, as private meetings focus on by-law changes and membership crises, the protocols of medals and the worthiness of certain charities. Rituals have their occasional glitches, as when the Mardi Gras music of a Rebekahs gathering in one room filters into a memorial service being held by the uniformed branches in another.

But when those meetings break, the floor becomes awash with color, much of it radiating from the distinctive dress of the Ladies Auxiliaries: white nurse dresses, white shoes and white gloves, offset by purple-and-gold capes, purple-and-gold sashes, and pur-

ple-gold-and-white yachting caps. You know them when you see them.

Facing his brothers and sisters at this night's banquet, the grand sovereign master cannot help but wonder what will become of his beloved order. Here is Hank Dupray, 63, a former sovereign grand master from North Carolina who guided the order into establishing an orphanage in Cambodia.

Here, too, is Harrell Shoultz, 84, a retired farmer from Indiana who, with his wife, LaVern, just pledged \$50,000 to that orphanage.

And here is Mike Easley, 64, who arranged this convention with his wife, Linda. His mother became seriously ill in the early 1950s, leaving him and his three brothers to spend years in a fine Odd Fellows orphanage. He says that he is simply giving back now and mentions in passing that his mother lives today in an Odd Fellows retirement home.

A toast then, to all national leaders of the world, as is Odd Fellows custom. Another toast, to all fraternal leaders of the world. Dinner, remarks, benediction, recessional to the strains of the «Battle Hymn of the Republic». Odd Fellows and Rebekahs everywhere, good night. Online: Audio and photos of the Odd Fellows convention in Denver at www.nytimes.com/danbarry.

I 1969 skrev professor Jon Hellesnes et essay med tittelen «Ein utdana mann og eit dana menneske». En bok som fortsatt har stor aktualitet. Han etter spør her en rehabilitering av begrepet dannelse, og fremhever her at dannelse bør være målsettingen for all utdanning.

For en tid siden overvar jeg en fagkonferanse i Sverige rundt det samme tema; forholdet mellom dannelse og utdanning. Både essayet fra 1969 og konferansen fra 2007 trekker frem et voksende problem; at utdanning mer og mer blir fokusert rundt smalere og smalere kompetanseutvikling, mens det klassiske begrepet dannelse innebærer en individuell bevisstgjøring innenfor alle livets verdiområder. Jeg ble sittende å tenke over denne problemstilling. Kan det være slik at samfunnets krav til utdanning, som mer og mer retter seg etter samfunnets kravet om kompetanse, si gjerne endringskompetanse, tar fra oss dannelsesverdien? Jeg tror det er en viss fare for at det er slik.

Selve ordet finnes, så vidt jeg er blitt fortalt, bare i det tyske språket foruten i de tre skandinaviske. Ordet dannelse er derfor et språklig betinget begrep samtidig som både historiske og kulturelle bakgrunner farger ordets betydning. Hva ordet betyr har derfor endret seg i historiens løp. I en leksikalsk form vil en moderne definering av dannelsesbegrepet kunne lyde slik:

Et menneskes livslange utviklingsprosess, hvor det forhøyer sine praktiske, åndelige og kulturell forståelse med det formål å bedre sin sosiale og personlige kompetanse.

En klassisk definering av ordet vil være å utvikle et sett av allmennkunnskaper samt å øke forståelsen av estetiske og etiske verdier som skaper god kulturell oppførsel og god forståelse av de ulike fasetter i samfunnet rundt oss.

Livet stiller oss, hvis vi tilstreber

Reidar Erik Holmen.

Foto: JEJ

Dannelse – utdanning

dannelse, alle de store spørsmål? Hva er meningen med livet, hva menes med kjærlighet eller med sannhet, hva er godt og hva er ondt, hva er det

skjønne og ikke minst hva betyr «det høyeste vesen» eller gud. Slike spørsmål blir så langt ikke til fulle besvart, hverken innenfor det stadig høyere

kunnskapsnivå eller gjennom en høyere grad av dannelse. Men gjennom dannelsesprosessen handler det om å lære å se nyansene i alle livets avskygginger. Med god dannelse skal vi kunne skille ekthet fra falskheter, tonen fra støyen og vi skal kunne sette de rette grenser for «jegets» kravstore egenvilje.

Som ordensbror slo det meg at Ordenens belæringer må jo være et særdeles godt verktøy for å utvikle dannelse. Tar vi de to ovennevnte definisjoner så legger jo Ordenen opp til å formidle det samme budskap. Vi skal utvikle oss til å bli mer menneskekjærlige i vennskap, kjærlighet og sannhet. Vi skal utvikle toleranse for andre hvor det er etniske, kulturelle eller religiøse forskjeller. Og definisjonen av dannelse er jo nettopp å øke slike verdier gjennom høyere kunnskap om hele livets mangfold. På denne bakgrunn fremstår jo hele vårt ordensliv som en livslang dannelsesprosess basert på de kunnskaper og viten vi har eller etterhvert tar til oss.

En god dannelse bygger på og krever kunnskap, la det ikke være noen tvil om det. Frem til annen halvdel av det tyvende århundre besto nærmest all læring av å gå på skolen. Skolen var også det selvsagte sted for å utvikle god dannelse. I vår karakterbok ble det i tillegg til karakterer for regning og lesing også gitt skussmål på orden og oppførsel. Det var på denne tiden ikke bare en skolegang for å gi et høyt kompetansenivå, men også for å utvikle elevenes dannelsesnivå.

Utover mot tusenårsskiftet utviklet alle samfunn et akselerende krav til spesifikke kunnskaper med et smalere og smalere kompetanseområde og alt i materialismens bilde. Det politiske lederskap krevde at skolen i sin undervisning måtte øke fokus på å gjøre den oppvoksende slekt til nyttige og flinke «innsatsmennesker» i den økonomiske verdiskapningen. I og for seg er det ikke noe galt i dette, og det var i tillegg sannsynligvis nødvendig å stille slike krav til skolen. Men vi glemte en ting i denne prosessen, nemlig å utvikle det menneskelige, det å gi elevene en god dannelse basert på de stadig høyere kunnskaper.

I dag blir det til det kjedsommelige hevdet at vi lever i et kunnskapssamfunn. Vi er, blir det sagt, et av verdens mest velutdannede folk, og det hevdes at vår fremtidige velferd må bygge på vårt folks høye kunnskapsbase. Vi hører slike utsagn fra mange hold, men dagens nivå er naturligvis ikke nok.

For vår og alle andres politiske ledelse kreves et stadig høyere kompetansenivå for å bedre vår såkalte konkurranseevne. Det farlige med slike stadige påstander er at vi til slutt tror på dem som alene riktige og nødvendige. Men derved øker faren for at vi snevrer inn kunnskapsområdene til kun å gjelde kompetanse og informasjonsnivåer. Vi glemmer mennesket. Det blir med kraft hevdet at vår nasjonalformue ligger hovedsaklig i våre innbyggere. Sørkelig nok taler man da ikke om oss som mennesker, men om oss som arbeidsinnsats med høy kompetanse og vel informert. Men uansett hvor velinformerte og kompetente vi måtte bli, hvor nyttige innsatsmidler vi enn måtte ha, så gjenstår et viktig spørsmål: Hvor dannede har vi egentlig blitt i dagens Norge og hvor dannede blir vi i fremtidens informasjons- og kompetansesamfunn? Kanskje blander vi sammen hva vi mener med kunnskapsrikdom med informasjonsrikdom.

I dyreverden finnes det et insekt som heter vannløper. Et insekt som kan løpe på vannet. I kunnskapssammenheng blir dagens mennesker svært nær en vannløper. Et vesen som propes med kolossale mengder overflateinformasjon, men som mer og mer mangler kunnskap fra dydden. Konsekvensen av en slik utvikling tror jeg blir at muligheten til å fremme det vi kan kalle «dannelse» blir lidende. Dannelse er humaniora. Og en god dannelse er en viktig kvalitet som bygger oss som mennesker. Våre menneskelige verdier, som vår Orden fremhever, krever derfor dannelse. Dannelse er på mange måter grunnlaget for å kunne utvikle det menneskelige; troskap, vennskap, kjærlighet og sannhet. Filosofen Ludwig Wittgenstein har konstatert at språkets grenser lager vår verdens grenser. Hvis vi med begrepet språk innbefatter all kommunikasjon i ord, tegn, ansiktsuttrykk, natur- og dyreoppførsel osv., samt aksepterer at det er dannelse basert på dype og allsidige kunnskaper som skaper grunnlaget for å forstå dette språk, forstår vi hvor viktig dannelsesbegrepet er for oss mennesker. Ordet pedagog kommer fra det greske ordet «paidagogos» som betyr «den som veileder». Når storsamfunnets pedagoger ikke lenger veileder, men har falt ned på informasjon- og kompetanselæring er det bra at vår Orden fortsatt bruker veiledning som virkemiddel.

I en mer skjematisk fremstilling

kan man si at enhver prosess hvor god dannelse er til stede vil kreve følgende prosess og nødvendigvis i denne rekkefølge. Er det menneskevennlig? Nei! Da går vi ikke videre. Ja! Da går vi videre. Er det samfunnsnyttig? Nei! Da går vi ikke videre. Ja! Da går vi videre.

Er svaret «ja» på begge spørsmål bruker vi vår profesjonalitet i den videre prosess.

Dagen rasjonelle og effektive samfunn har mer og mer hoppet over det første spørsmålet. I dag går vi rett på spørsmål nummer to om hvorvidt det er samfunnsnyttig. Og med profesjonalitet menes her å bruke vår kompetanse og informasjon angående den sak vi fremmer.

Kunnskapsbygging er et ansvar som storsamfunnet alene har og må ta. Dagens diskusjon om hvordan vårt skolevesen skal fungere og hva det skal ha som mål er derfor viktig. Vi hører fra tid til annet at andre premisleverandører i vårt samfunn taler om viktigheten av også å skape forståelse for de menneskelige verdier innen vårt skolevesen. Dog over tid virker det som om den økonomiske tyngdelov langsomt dreper de fleste av disse innspill.

Som ordensbror kan jeg ofte føle en sorg over storsamfunnets noe ensidige prioritering av informasjons- og kompetanseutvikling innen vårt skolevesen. Men samtidig er det jo med en viss glede og ikke liten stolthet jeg føler at vår Orden på mange måter erstatter storsamfunnets mangel på fokus i spørsmålet om dannelse. Når storsamfunnet utvikler seg i en egoistisk og materialistisk retning fremstår vår Orden med sin egenart gjennom å fremme, i sitt indre arbeide, våre klassiske etiske og moralske dyder som mer og mer viktig og nødvendig.

En klok og dannet eldre mann overvar en forelesning innen naturvitenskap hvor genvitenskap var temaet. Etter å ha hørt på hvordan vi i fremtiden kan helbrede alle slags sykdommer, skifte eller lage nye organer og i en utopisk fremtid ha uttryddet alle helseplager reise han seg og sa:

Det er trist å konstantere at når jeg dør så kan menneskeheten alt, men intet menneske er lenger klokt. Vi får håpe det ikke kommer så langt.

DSS Per Arild Nesje

Begrepet rekruttering har mange fasetter. DTK har bedt fire Distrikt Stor Sitterer å uttale seg om dette emnet. De skriver både i lys av Storlogens Handlingsplan og egne, mangeårige erfaringer og refleksjoner. Rekruttering har så visst ikke bare vekst som mål. Veksten må også ha en retning, den må ha en mening og i seg selv være positiv.

DSS Kjellaug Vollen

Å rekruttere er å vokse

Distrikt nr 1 Oslo og omegn:

Rekrutteringen av nye brødre i Distrikt nr. 1 står overfor utfordringer som varierer relativt mye innen distriktet. De to logene på Kongsvinger klarer seg meget bra og har god tilgang på nye brødre. De to logene på Romerike har det litt tyngre, men heldigvis uten de helt store problemene.

Logene i Oslo sliter derimot med klassiske storbyproblemer når det gjelder rekruttering. Her florerer andre tilbud og det er derfor en mye større utfordring å påvirke potensielle brødre til å søke vår Orden i storbyen enn andre steder.

Selve rekrutteringsprosessen er viktig. Selv om det i noen loger ser ut som dette går nesten av seg selv, er det noen punkter jeg mener alle loger bør vektlegge. Vi må bli enda flinkere til å gi fylldig og korrekt informasjon til den søkende før de tar sin beslutning.

Informasjonsmøtet må gi grundig faktainformasjon, bør holdes i logesalen og gi litt av den atmosfære og stemning som vi opplever på et logemøte. Like viktig er det at den potensielle fadder gir en grundig informasjon om hva et medlemskap i en Odd Fellow loge innebærer. Ingen må bli medlem på feil premisser. Vi har sett mange eksempler på at en person er blitt innviet, gått på noen få møter og så falt fra. Jeg tror dette skyldes mangelfull informasjon til kandidaten.

En siste sjekk bør foretaes i forbindelse med hjemmebesøket hos den søkende. Her må vi bli flinkere til å velge logebrødre som passer til dette arbeidet, gi dem god opplæring og derved sørge for at eventuelle misforståelser blir avklart på dette stadiet.

Vi må alle være på utkikk etter potensielle kandidater til vår Orden. Alle som har en normalt god vandel er selvfølgelig velkommen, men vi bør fokusere særlig på å finne yngre medlemmer som kan være med på å lede sin loge og vår Orden videre. Loger som har klart å bygge opp en liten

gruppe med «yngre» medlemmer ser også ut til å beholde disse i mye større grad enn de som bare har en eller to.

Og hvilke yrker eller miljøer skal vi rekruttere fra? Det viktigste for meg er at vi får et mangfold. Vi må ikke bli en gjeng med særinger som tenker helt likt og ikke klarer å ta til oss impulser fra samfunnet. Jo flere yrker og miljøer vi klarer å få med jo bedre er det, så lenge de som søker til oss er på linje med vår ideologi og følger de regler og den etikk som gjelder for vår Orden.

Jeg mener også at det er helt greit at ektefeller ikke ønsker å bli med i logen, men jeg ser stadig at der hvor begge er medlemmer så er det mye større aksept for å bruke en lørdag eller søndag til et logearrangement enn hos familier hvor bare den ene er med. Dette er det viktig å være klar over og ta hensyn til når man planlegger og arrangerer noe i logeregiet. Mitt poeng er at man må være åpen for at noen kan ha behov for å prioritere litt anderledes enn det som synes innlysende for en familie hvor begge parter er med i Ordenen.

Tekst: DSS Per Arild Nesje

Distrikt 11 Troms:

Odd Fellow Ordenen har som mål å øke antall medlemmer i hver loge med 5% i løpet av en toårsperiode.

I vårt distrikt i løpet av 2007 har vi fått minustall i Rebekkalogene, mens Odd Fellowlogene har positive tall. Vi har tre Rebekkaloger i Tromsø, en på Finnsnes og en på Bardufoss. Det er fire Odd Fellowloger i Tromsø, en på Finnsnes og en på Bardufoss.

I Tromsø, som vi regner som storby, sliter vi med å rekruttere nye søstre og brødre. Det er utallige tilbud av ulike karakterer i byen og dens omegn. Konkurransen om oppmerksomhet er stor. Det er derfor en utfordring for oss å gi informasjon til potensielle søkere på en korrekt og informativ måte slik at de som vurderer å søke opptak, får forståelse av hva vi formidler, og hva det innebærer å være Ordensmedlem. Våre loger på Bardufoss har medlemmer i et område hvor det er lange avstander til Ordens-

huset. Av den grunn synes det som rekruttering blir vanskelig. I småbyen Finnsnes er det et aktivt logemiljø. På Rebekkasiden er det ikke problemer med rekruttering.

Informasjonsmøtene anser jeg som meget viktig. Det er her de potensielle søkere skal få grundig og vel tilrettelagt informasjon om Ordenen og dens virke. I vårt distrikt har vi i de to siste årene hatt felles møter (brødre og søstre) inne i logesalen. Vi inviterte ektefelle, samboer, barn og venner, og dette synes å være positivt. Vi har fått flere søkere på denne måten. Dessverre er det noen loger som ikke vil akseptere denne måten å ha infomøter på, men vi som har vært med på dette, ser og føler at dette er en riktig måte å formidle vårt budskap på og gi informasjon om vår Orden.

Vi bruker også logesalen til disse møtene, slik at de potensielle søkere får kjenne litt av den atmosfære og stemning et møte inne i salen gir. Her er det også lang vei å gå for enkelte loger i vårt distrikt som ikke liker at «utenforstående» skal se logesalen.

Informasjonsmøtene må legges vel til rette av de loger som er involvert den dagen. Det er av aller største viktighet at søstre og brødre får vite når og hvor møtet skal være lang tid i forvegen. Det er jo de som skal rekruttere medlemmer og ha den viktige oppgave å være fadder.

Vi bør oftere ha på agendaen på ettermøtene samtaler om «Det å være fadder» og drøfte spørsmål som:

- Hvordan skal en rekruttere nye medlemmer?
- Hvordan vi skal få medlemmer fra alle aldersgrupper?

Loger der det er minst tilgang på nye medlemmer er gjerne loger med et medlemstall fra 110-150, og gjennomsnittsalderen er 60-64 år.

Det sies at de har ikke flere å spørre i sin omgangskrets, men det burde ikke være slik.

Vi trenger medlemmer i alle aldersgrupper, og vi må fokusere på å finne medlemmer som har de menneskelige kvaliteter vi i vår Orden står for, som har vilje til å utvikle seg selv og har et positivt syn på det å være Ordensmedlem, og hva det innebærer. De må

også ha tid og krefter for sin loge og for vår Orden. Vi må finne medlemmer som kan være med på å lede sin loge og ha vilje til å si ja til alle de oppgaver en føler en makter. Vi trenger et mangfold av mennesker som er på lik linje med vår Ordens ideologi, og som sist men ikke minst følger vår Ordens etikk og vår Ordens lover.

Tekst: DSS Kjellaug Vollen

Distrikt Hedmark og Oppland:

I utgangspunktet mener jeg at vår Orden har et godt opplegg for rekruttering til Ordenen gjennom relevante brosjyrer, opplegg for informasjonsmøter, Odd Fellows nettsider, avgangsundersøkelsen og undersøkelse-snevndenes arbeid. Spørsmålet er nok heller om Ordensenetene er flinke nok til å benytte disse hjelpemidlene.

Ordenen har utgitt tre relevante brosjyrer som kan og bør anvendes i rekrutteringsarbeidet, nemlig «Odd Fellow Ordenen», «Jeg en Odd Fellow» og «Om å være fadder». Spesielt vil jeg fremheve den siste. Jeg opplever at svært mange faddere er i tvil om hvordan de skal opptre ovenfor nye potensielle medlemmer, og av den grunn unnlater å engasjere seg.

Medlemsstatistikken viser en gjennomsnittsalder på vel 60 år. Dette tilsier selvsagt at vi bør rekruttere yngre medlemmer for å unngå «forgubbing». Vi skal imidlertid ikke se oss blinde på alder. Medlemmer i 50-60 års alderen bør være like velkomne som medlemmer i de yngre årsklasser. Undersøkelser viser også at vi har større frafall blant de yngre medlemmene enn blant de eldre.

Sist tilgjengelige statistikk viser at vi har fått 316 nye medlemmer hittil i år, men samtidig vises en avgang på 147. Når vi tar hensyn til de som har gått bort i perioden, står vi igjen med en netto økning på 52 medlemmer, som er langt under det målet vi har satt oss. Vi må også legge like stor vekt på å beholde våre eksisterende medlemmer som å rekruttere nye.

Jeg skal ikke komme inn på alle de elementer som kan bidra til å senke avgangstallene, men våger meg til å påstå at en viktig årsak til avgang er for dårlig informasjon til nye potensielle medlemmer. Dette har vi «redskapene» til, men vi må bli flinkere til å bruke dem. Påvirkning og skoloring av faddere er et viktig element rekrutterings- og informasjonsarbeidet. Spe-

Odd Fellow Ordenens Magasin

DSS Kolbjørn Hellum

DSS Sigrid Rødeseike

sielt vil jeg fremheve behovet for god informasjon til nye tredjegradsbrødre. Det er her vi finner de mest aktuelle faddere for nye medlemmer i «riktig» årsklasse og fra nye miljøer. Samtidig er denne gruppen de som er mest usikre på hvordan de skal forholde seg ovenfor aktuelle nye medlemmer.

I vårt distrikt har vi hatt god erfaring med felles informasjonsmøter for Rebekka-logene og Odd Fellow logene. Det er viktig å skape en god atmosfære og vise det samhold og gode miljø vi har på våre møter. Enheten oppfordres til å legge ett infomøte i hver termin. Møtene avholdes i logesalen med etterfølgende enkel servering, og legges gjerne til en av Logenes faste møtedager. Vi ser det som viktig at det møter mange medlemmer selv om de ikke har med seg aktuelle nye. Dette er med på å sette en fin ramme

om møtet, og hvem vet, kanskje eventuelle nye medlemmer treffer flere kjente.

Jeg tror ikke vi skal være spesielt opptatt av hvilke yrkesgrupper og hvilke miljøer vi rekrutterer fra. Det er de menneskelige kvalitetene som skal være det avgjørende element. Disse egenskaper må vi søke å klarlegge gjennom vår rekruttering og godkjenning av nye medlemmer. Vår største fallgrube i rekrutteringen er kanskje nettopp dette at vi i vår iver etter å få flere medlemmer legger for lite vekt på de menneskelige kvalitetene.

Tekst: DSS Kolbjørn Hellum

Distrikt 19 Nord-Rogaland:

Eksempler på rekrutteringsmetoder som har slått godt an i vårt distrikt.

1. Jeg var gjest på julemøte (m/damer) til en broderloge og fikk i oppdrag å takke for maten. Jeg benyttet anledningen til å invitere de damer som var interessert til å komme på et Informasjonsmøte som en Rebekkaloge skulle avholde en måned senere. Fulgte dette opp. To damer kom og er etter hvert blitt logesøstre.
2. For noen år siden bestemte en Rebekkaloge i vårt distrikt seg for å avholde en festloge med ektefeller/samboere. Festlogen ble avholdt og det etterfølgende festmøte ble gjennomført etter tradisjonell lest. Resultatet ble at fire av ektefellene etterpå meldte seg inn i en Odd Fellow loge. Det har i vårt distrikt vært lite eller ingen kultur for at søstre inviterer med sine menn slik brødre har gjort i flere år.
3. Noen Rebekkaloger i samme hus har også sendt brev til Odd-Fellow loger med forespørsel om brødrene vil orientere sine ektefeller om Informasjonsmøter i Rebekkalogen. Kontaktperson oppgis, slik at gjestene blir fulgt opp.

Dette er eksempler på samarbeid søstre/brødre. Det kan med fordel avholdes felles informasjonsmøter. Når man ønsker å gjøre Odd Fellow Ordenen kjent i nye bygder, kunne det være gunstig å skaffe lokaler på stedet, avertere møter, forberede et godt møte. Begge DSS-ene bør selvsagt være sentrale organisatorer. Lykkes rekrutteringen er det en fordel at det

kommer flere medlemmer fra samme lokalmiljø. Vi kan også bli mer ekspansive og invitere oss selv til å holde et foredrag om Ordenen i andre fora. Det er både kvinnelige og mannlige organisasjoner som har en øvre aldersgrense på 40 år. Kan man rekruttere medlemmer fra ulike miljøer, vil man sikkert også få mer mangfoldighet blant medlemmene. Informasjonsmøter må forberedes godt. Vi må tenke over hvem vi vil invitere med oss. Jeg opplever at noen av søstrene ikke vil spørre sine egne døtre fordi «de har det for travelt». Det er å frata dem eget valg. Jeg ble opptatt i logen da jeg var 33 år og gravid. Jeg har aldri angret. Midt i en travel arbeids- og småbarnsperiode fant jeg mitt eget fristed hvor jeg fikk utvikle meg i mitt eget tempo blant kloke søstre. Når vi får nye unge medlemmer, må også vi være kreative når det gjelder å engasjere dem. Selv om det alltid har vært de sist opptatte søstre som er med i privatnevnd/selskapskomité, er det ikke enkelt for småbarnsmødre å komme seg tidlig av gårde på logemøtene.

Vi er alle «ambassadører» for Ordenen. Vi omgås familie, venner og kollegaer. Det heter at «Det hjertet er fullt av, renner munnen over med». La hver enkelt av oss fortelle i naturlige sammenhenger hva logelivet betyr for oss, om vennskapet, om egenutviklingen, om berikende bekjentskaper, om toleranse, om engasjementet i det utadrettede oppgaver.

En logesøster fikk en gang et spørsmål fra en prest om hva medlemskapet i en loge gir henne. Hun svarte: «Det å oppleve vandringen i logen fra innvielse, gjennom alle grader, via oppgaver er et speilbilde på LIVET. Vandringen i denne tid jeg har på jorden blir mer klar for meg etter at jeg begynte i logen».

Tekst: DSS Sigrid Rødeseike

De Tre
Kjedeledd
ønsker med
dette alle
sine lesere
en god jul og
et godt nytt år!

Odd Fellow Ordenens Magasin

Rum

Att finna rum i sig själv
Sin egen hemlighet
Sin egen myt
Boxarnas och skrinens
rum
Husets och arkitekturens
rum
Symbolernas rum
Rum jag inte vet finns
Men blir så lycklig över
att finna
Som är så svårt att nå
Enkelhetens rum
Koncentrationens rum
Rummet av tillhörighet
Genom rummet av
saknad
ensamhet
sorg
glädje
lidenskap
smärta
Rummet av tomhet
Rummet av trygghet
Kvinnlighetens rum
Mannlighetens rum
Kärlekens rum
Naturens rum
marken
blommorna
träden
vattnet
stenen
Mitt rum
Ditt rum
Vårt rum
Universets rum
solen
stjärnorna
Rummet av litenhet
Rummet av storhet
Tillstånd

Gunilla Åkesson

Stor Skattmester

Betraktninger omkring mitt embede

Først vil jeg få takke for at jeg ble valgt til Stor Skattmester. Jeg føler det som en stor ære å bli valgt til et slikt embede og det var med et ydmykt sinn jeg trådte inn i Storlogens kontorer i Stortingsgaten i Oslo. Jeg følte meg nok ikke så høy i hatten første gangen.

To år har allerede gått av denne perioden og mye har skjedd i denne tiden, og det har vært mye nytt å sette seg inn i. Oppgavene var nok mer omfattende enn hva jeg hadde forestilt meg, men det er uhyre interessant. Vi har også fått et nytt Focusprogram for Skattmestere, Håpet er at det skal bli lettere for disse å føre regnskapene, og kanskje det også vil bli noe enklere for oss Stor Skattmestere når det gjelder kontrollen av disse regnskapene.

Mye har vi fått være med på slik som innvielse av nye Ordenshus, stiftelse av nye loger og tildeling av Veteranjuleter.

Dette året har vi også fått være med på stiftelse av Grand Loge of Europe. En stor opplevelse å få være med på, og som skjer en gang i livet.

Det å få reise rundt i landet og bli kjent med nye søstre har gitt meg mye, noe jeg er veldig takknemlig for.

Det er stor glede å få være en del av Storlogens embedskollegie og jeg føler, som de andre valgte Storembedsmenn, at vi har et godt samarbeid. Jeg føler også et godt fellesskap med de fast ansatte på kontoret. Det er aldri nei i deres munn når jeg spør om hjelp. De er alltid like blide og hyggelige.

Et godt samarbeid har jeg også med bror Stor Skattmester. Det er trygt og godt å vite at vi har de samme oppgavene og kan hjelpe hverandre når dette trengs. Han er trygg og god å ha ved sin side når ting vokser en litt over hodet..

Jeg er også takknemlig for å få væ-

re en del av vår Orden. Jeg har fått føle i fullt monn at vi blir tatt vare på av våre Ordenssøsken.

Jeg har og er i en litt vanskelig situasjon sykdomsmessig, men det er godt å ha dette embede å gå til. Da jeg ville si fra meg mitt embede, fikk jeg full støtte fra kollegiet om at det måtte jeg ikke for jeg hadde sikkert godt av å tenke på noe annet. Noe jeg er dypt takknemlig for.

Jeg vil også takke alle de søstre som har gitt meg hilsener og gode ord i denne perioden, noe som har varmet meg mye.

Nå har jeg vært medlem av vår Orden siden 1976. Det har for meg vært fine og lærerike år.

Jeg føler at jeg har fått utviklet meg som menneske og jeg har lært og erfart en masse ved at jeg har vært så

heldig å få ta del i Ordenens arbeid på alle punkter, og ikke minst har jeg lært om toleranse overfor andre. Noe jeg føler er viktig i vår tid. Jeg får lov til å være med i et fellesskap som jeg setter stor pris på og at jeg kan være sammen med venner. Her kan jeg få vise følelser og gleder sammen med andre. I vår Orden har jeg lært å vise respekt og ærbødighet overfor andre. En holdning jeg kan ta med meg ut i hverdagen og som gir meg styrke.

For meg føles det som en rikdom å få være en Rebekkasøster.

Jeg vil få takke dere for godt samarbeid i det året vi nå legger bak oss og jeg vil få ønske hver og en av dere en God Jul og Et Godt Nytt År.

*Hilsen Søster Stor Skattmester
Svanhild Ljosland*

Odd Fellow Ordenens Magasin

Nå leser jeg. . .

«Det blåser fra Dauingfjell»

Trygve Gulbrandsen, født 1894 i Oslo, debuterte i 1993 med triologien «Og bakom synger skogene», «Det blåser fra Dauingfjell» og «Ingen vei utenom».

Bøkene ble en internasjonal suksess og solgt i over 20 mill. eksemplarer ute i verden, utgitt på 10 språk. Bare i Norge ble bøkene nærmest slaktet og kalt for «falsk romantikk, snobberi» og lignende.

Handlingen finner sted fra før år 1900 og frem til midten av 20-årene.

Menneskene som skildres lever tett i pakt med naturen, de har sitt liv og virke i de dype skogene som hører Bjørndalgårdene til, de høster, men formes også av skogenes mørke stillhet. Forfatterens skildring av slekten på Bjørndal er skrevet med innlevelse og dybde, vi tror på dem, vi lever med dem og de bergtar oss slik at vi vanskelig kan legge fra oss bøkene.

Vi møter Torgeir, bonden på Bjørndal, i en tid da folk i bygda ikke så seg annen råd enn å henvende seg til ham da intet annet nyttet. En gammel slagbjørn herjer i Bjørndalskogene nord i grenda, og ingen mann hadde fått has på den. Da bygdas øverste menn kommer til Bjørndal med bønn om hjelp, blir de vist inn i gammelstua, et sted få av bygdens menn før hadde vært. Folket på Bjørndal hadde for vane å holde seg for seg selv og ikke blande seg med bygdens folk.

Her så de nå for første gang på nært hold husene på gården, tjærebredde og mørke, værbitte og velholdte. De ble budt inn og innenfor var det ikke smått til stue. Veldige stokker bar det høye taket, og i skyggene under takbjelkene blinket det i våpen. To små vinduer skaffet lys innover et stort langbord hvor en bibel ligger oppslått. en stor peis med glør i kubbene dekket nesten en hel langvegg og dyreskinn dekket benkene langs veggene.

Torgeir fikk høre deres bønn om

hjelp. Han har vært ute for bjønn før og drar til skogs med børsa og to bikker. Han leter opp bjønnen og det blir kamp på liv og død, og slik ender det også, både for mann og bjønn.

På gården er hans to sønner, Tore og Dag. Høyreiste, staute menn i sin ungdoms fulle styrke. Tore, den førstefødte, like mørk i hår og øyne som Dag er lys og smidig som en katt. Vakkere karer sees ikke i bygdene omkring.

Årene går og gården vokser, velstanden også, og på Bjørndal er alt godt. Folk som søker tjeneste på gården kan fortelle om stor rikdom, gården sender både tømmer og fint skinn til byen, og de svære, svarte hestene på Bjørndal farer både titt og ofte gjennom bygda på vei til byen med tunge lass. Det er Dag, den yngste,

som styrer med forretningene i byen, og som oftest holder han hus et par netter hos kjøpmann Holder i byen. Der er også kjøpmannens to døtre, Therese, stor og ferm og Dorothea, mindre, svakelig og med trang til bøker og fint broderi.

Dag tenker ofte på Therese, men hans skyhet holder ham igjen inntil Therese selv foreslår at hun skal følge ham til Bjørndal som hans hustru. Dette blir til stor lykke både for dem begge og for gården. Med årene får de to sønner, Tore og Dag, slektens navn på sønner gjennom alle år.

Therese styrer med folk og dyr, hennes hånd er både mild og sterk og til velsignelse for alle, både på Bjørndal og for folk nede i bygda. Velstanden vokser og de svarte hestene stormer oftere og oftere gjennom bygda

på vei til byen med lass, og bringer store lass tilbake til gården.

Dag holder seg mye i skogene. Tore, som er muntre til sinns og med «hang til gledene i livet», blir en dag invitert til ball på Borgland, storgården nede i bygda.

Og der treffer han den skjønneste, steile frøken Elizabeth von Gall. Sterke følelser oppstår mellom de to, forskjellige som de er. Men på hjemmeveien blir Tore stukket i ryggen av en sjalu beiler og deretter kastet ned i juvet under Dauingfjell. Stor er sorgen og Therese sykner hen og dør.

Så blir det Dag nå som styrer alene og rår med både penger og forretninger. Nådeløs er han mot folk som ikke gjør opp for seg som avtalt. Han farer som en ond ånd gårdimellom for å innkreve det som er avtalt. Rikdom-

mel Dag høyt og tydelig sier, henvendt til majoren: «Hva sier majoren til at de unge her ikke har nevnt et ord til oss gamle om at de har gått hen og blitt glade i hverandre?»

Det blir bryllup og livet går videre for folket på Bjørndal. To vakre gutter vokser til, men samlivet mellom de to unge blir vanskelig. Adelheid, preget av sin gammelmodige oppdragelse og Unge Dag med sin skyhet, som hans hustru oppfatter som likegyldighet, gjør at de to ikke riktig finner hverandre. De får to gutter, men så slår sykdom ned blant dem og begge guttene sykner hen og dør.

Kan livet noensinne bli godt for Adelheid, Unge Dag og Gammel Dag? Til sist orker ikke Adelheid tausheten mer, men møter sin mann med flammende ord som uttrykk for sin dype kjærlighet og sin hete lengsel etter ham. Tausheten mellom de to brytes og de får snakket ut med hverandre. Så sykner to nye gutter opp og foreldrene lever og virker sammen og alt er nå godt.

Årene går og trengsel, sult og sykdom herjer blant bøndene nede i bygden. På Bjørndal finner mange et sted å være både for mat og husly og ingen blir vist bort derfra. Unge Dag tar over styret av gårdene og alt deres gods og gull, med årene mildnes han og farer ikke lenger så hardt frem.

Så til sist sykner Gammel Dag hen og dør, til Adelheids store sorg. Hos Gammel Dag har hun i mange år funnet trøst i motgang og i ham hatt en klok og fortrolig venn.

Tragedier synes å forfølge folket på Bjørndal, og triologien ender da også slik. I vårløsningen i elva nedenfor gårdene ryker brua og Unge Dag, på vei hjem fra byen, omkommer med hester og vogn i de voldsomme strykene i forsøket på å redde en liten gutt som står fast der nede.

Romanen om folket på Bjørndal er skrevet med dyp innlevelse og innsikt i menneskenes sinn, men også mange andre skikkelser er tegnet skarpt og klart, mennesker som lever tett med hovedpersonene og som på forskjellig vis er med på å forme livet på Bjørndal og folkene som hører til der. Og triologien slutter med forfatterens egne ord: «Høststormen flenget ut - nordfra fjellene, men skogene tok imot. Det tonte maktfullt og trygt om husene - høyt over grenda og utover verden».

Tekst: Turid Bjørkmann

Rebekkaloge nr. 17 Unitas 50 år

Lørdag 6. oktober var det 50 år siden Rebekkaloge nr. 17 Unitas ble stiftet i Halden. Jubileet ble feiret i Ordenshuset Berga, hvor også innstiftelsen fant sted.

De 74 frammøtte fikk oppleve en høytidelig og stemningsfull festloge. Etter logemøtet gikk praten lett over en velkomstdrink, før forsamlingen ble kalt til bords av Tor Hveding og trekkspillet hans. Musikken fortsatte under taffelet, og sørget for både akkompagnement til sangene og bakgrunnsmusikk.

Menyen var tilnærmet den samme som 50 år tidligere: Aspargessuppe, kalvestek, hjemmelaget is med bær, fulgt av kaffe avec.

Åtte Odd Fellow brødre gjorde en profesjonell jobb som servitører, og kveldens toastmaster, Eks OM Ole Jonny Halvorsen fra Odd Fellow loge nr. 34 Fredriksten, ledet taffelet stødig gjennom et mangfold av taler, gave overrekkelser og hilsener.

- Jeg går til vervet med glede, her er jo bare venner til stede, sa Halvorsen og ga ordet til Stor Sire Harald Thoen, som utbrakte HM Kong Har-

alds skål før alle sang Kongesangen. Deretter ga han ordet til Eks OM Randi Olsen, som blir 50 års veteran neste år. Hun leste prologen som ble framført 50 år tidligere. Den la vekt på et sterkt håp om at den nye grenen på loge-stammen skulle vokse og bære frukt, og minnet om hva navnet Unitas betyr: Enighet.

En kan trygt si de gode ønskene er oppfylte. Rebekkaloge nr. 17 Unitas har i dag 93 søstre, og er gjennom årene blitt moderloge for to nye loger, Nr 31 Cecilia i Mysen og Nr 38 Astrid i Sarpsborg. Jubilanten er en loge i sin beste alder: Moden, med mange søstre som har flere tiår bak seg, og en jevn rekruttering.

I sin tale understreket Stor Sire Harald Thoen at det var godt å kunne høste av tidligere tiders innsats, men viktig å se framover. Odd Fellow Ordenen er spesiell. Kravene til hver enkelt øker. Samtidig skal alle føle den tilhørigheten, som gjerne forsterkes med årene. Men drep ikke kreativiteten, selv om den må skje innen visse rammer. Toleranse og respekt må all-

tid være i høysetet. Han overrakte Storlogens plakett til kveldens vert, OM Aase Johanne Larsen, som lovet å finne en verdig plass til den.

OM Aase Johanne Larsen tok så forsamlingen med på en spennende vandring gjennom 50 års historie, om vekst og avskalling til nye loger, om innsats og glede. Hun var også stolt og glad for at jublanten hadde gitt en gave på 20.000 kroner til Frivillighetsentralen i Halden.

OM takket og overrakte tre symbolske nelliker til Eks OM Randi Olsen, som den søsteren med flest år bak seg i Rebekkaloge nr. 17 Unitas: 49 år. OM fortalte også at hun, sammen med flere, tidligere på dagen hadde lagt tre nelliker på graven til logens første OM, Kirsten Jacobsen, som en takk til de fem chartermedlemmene.

Neste hilsen var fra den eneste gjenlevende av de første søstrene, Eks Rådspresident Guro Lie. Hun fortalte om dagen for 50 år siden, som hun husket som det var i går, og overrakte gave fra Rebekkaloge nr. 31 Cecilia sammen med OM Gunvor Egeberg.

Det var hilsener og gaver fra Distriktrådene i Distrikt nr. 23 Smaalene ved DSS Jorunn Signe Larsen, HM Marie Heide Mørch-Johnsen fra Rebekkaloge nr. 2 Borg og nr. 21 Morenen, OM Astrid Westheim fra Rebekkaloge nr. 10 Semper Ardens, OM Janne Werner Larsen fra Rebekkalogene nr. 38 Astrid og nr. 50 Kjedden, OM Eva Rosvold fra Rebekkalogene nr. 26 Gry, nr. 64 Else og nr. 66 Milka, Bror OM Harald Nygaard fra Odd Fellow loge nr. 34 Fredriksten og Eks OM Grethe Stumberg på vegne av alle Eks OM i Rebekkaloge nr. 17 Unitas.

Etter at OM Aase Johanne Larsen hadde overbrakt hilsener fra vennskapslogen i Ringsted, fra søstre i Tromsø og Spania, og takket for alle gaver og gode ønsker, var det tid for å avrunde taffelet. Det sørget DSS Frank Lind for. Han slo fast at brødrene har mye å lære av søstrene.

- Vi kommer ikke engang opp på læreguttnivå når det gjelder gjennomføring av ritualene, sa han og takket til slutt for et utsøkt måltid.

Så gjensto bare det som alltid avslutter søstermåltider i Rebekkaloge nr. 17 Unitas: Første vers av Haldensangen ble sunget, før kvelden gikk videre med kaffe og livlig samtale om fortid og framtid.

Tekst: Tone Jørstad

Et dikt

Jag, min egen fånge, säger så:
 livet är icke våren, klädd i ljusgrön sammet,
 eller en smekning, den man sällan får,
 livet är icke ett beslut att gå
 eller två vita armar, som hålla en kvar.
 Livet är den tränga ringen
 som håller oss fången,
 den osynliga kretsen, vi aldrig överträda,
 livet är den nära lyckan som går oss förbi,
 och tusende steg vi icke förmå oss att göra.
 Livet är att förakta sig själv
 och ligga orörlig på botten av en brunn
 och veta att solen skiner däruppe

och gyllene fåglar flyga genom luften
 och de pilsnabba dagarna skjuta förbi.
 Livet är att vinka ett kort farväl och gå hem
 och sova. . .
 Livet är att vara en främling för sig själv
 och en ny mask för varje annan som kommer.
 Livet är att handskas vårdslöst med sin egen
 lycka
 och att stöta bort det enda ögonblicket,
 livet är att tro sig vara svag och icke våga.

Edith Södergran (1892-1923)

Finland – Ordenens sist etablerte land i Norden

Finsk Odd Fellow historie er ikke så godt kjent. Vi presenterer for leserne en gjennomgang av Den Finske Jurisdiksjons utvikling.

Sist på den nordiske Odd Fellow stammen kom Finland med. Man kan spore interesse for Ordenen i Finland så langt tilbake som i 1901. Et brev fra finnen A. Kandelin til Den Svenske Storloge viser interesse for Ordenen og medlemskap. Svaret fra Stor Sekretær Fredrik Geijer er meget opplysende når han skriver tilbake til Kandelin: «anser jeg mig doch för Eder skull böra avråda, emedan, såvitt ja känner till, icke allenast s.k.Hemliga Ordnar äro förbjudna i Edert land utan att det även är individen förbjudet tillhöra en orden.» Her må vi ha med i hukommelsen at etter napoleonskrigene ble Finland fra 1809 et storfystedømme under Russland. Dette varte frem til 1917 da landet fikk sin selvstendighet. I Geijers brev ser vi to ting. I det føydale Russland var det selvfølgelig ikke tillatt å opprette noe som helst uten myndighetenes kontroll, og definitivt ikke noe for myndighetene så ukontrollerbart og suspekt som en lukket orden. Og som det ikke var nok, var det straffbart for borgere å være medlemmer. En mer

restriktiv politikk kan man vanskelig tenke seg. Tanke på at den aktuelle lukkede ordenen også hadde sitt sete i Sverige, har ikke gjort saken bedre. Men vi må tro at hverken herr Kandelin og definitivt ikke Odd Fellow Ordenen ønsket å provosere et samfunn som gjorde det til et lovbrudd å være medlem. På den annen side ser vi jo at de samfunn i Europa som hadde forbud mot Ordenen og mot medlemskap slik som i Finland, var samfunn med sterke totalitære og føydale trekk. På dette grunnlag kunne man ikke vente noen Ordensmessig vårløsning i Finland før denne type lover som Stor Sekretæren vel kjente til, ble fjernet.

Det lysner i Øst

Umiddelbart etter at Finland hadde fått sin selvstendighet var det hjemvendte amerikanere som dro i gang arbeidet med å innføre Odd Fellow Ordenen og startet rekrutteringen. Det ble annonsert i avisene, men resultatet var ikke særlig bra. Utviklingen tok en annen retning ved at noen av returmigrantene som holdt til i Nord-Finland sluttet seg til Ordenen i Haparanda i nabolandet Sverige. Disse medlemmene var utålmodige som alle andre Odd Fellows når det gjaldt å komme i gang. Den svenske Stor Sire var klar over sitt charterbrev og de begrensninger dette satte for Den Svens-

ke Storloges virksomhet. Han tok derfor saken opp om å intervenere i Finland med Sovereign Grand Lodge i USA. Han ber om tilslutning til at Den Svenske Storloge kan medvirke til at det blir stiftet loger i Finland og at disse blir under den svenske jurisdiksjon «till dess våra vänner blevo starka nog att bilda egen storloge.» Grand Sire Herbert A. Thompson synes ikke helt å ha fått med seg hvilket generøst tilbud han fikk fra den svenske Stor Sire. Han satte nemlig en del forbehold og restriksjoner som tyder på at han ikke hadde innsikt i de kompliserte forholdene som eksisterte i Norden og mellom Finland og Sverige, og som kunne være latente sprengladninger i den tid. Men den svenske Stor Sire fikk til slutt det han ba om. Dermed kunne det konkrete arbeidet med etablering av loger i Finland starte. 8. og 9. august 1925 ble den første finske Odd Fellow loge, Loge nr. 1 Wasa i byen Wasa, instituert av den svenske Stor Sire, Bengt J:son Bergqvist. Men også den danske Stor Sire, Christian Skeel, hadde tatt veien til Finland for å markere begivenheten. Fra resten av Norden kom det både tilreisende gjester og varme hilser. Det var jo virkelig en begivenhet at den siste nasjonen i den nordiske familie nå kom med i Odd Fellow fellesskapet. De nordiske land har jo på alle måter gjennom årene stått hverandre nær på en særskilt måte. Logen hadde ved innvielsen 22 eller 23 medlemmer.

Både Bergqvist og SGL var helt bevisst at neste skritt måtte være en egen Storloge for Finland. Dette skulle imidlertid ta sin tid, og det skulle ikke bli ett skritt, men mange. Det skulle gå både frem og tilbake. Den neste loge, nr. 2 Nylandia i Helsingfors, ble instituert 7. og 8. mai 1927 med hele 47 medlemmer. Den tredje, loge nr 3 Brahea i Åbo, kom 30. mai 1931 med 18 medlemmer.

Så stanset knoppskytingen og det oppsto en del vanskeligheter. Men til tross for dette og som et skritt på veien, ble Finland i 1937 eget distrikt under Den Svenske Storloge og med sin egen Distriktsdeputerte Stor Sire. Initiativet kom fra Finland, men de finske brødre var ikke enige om spørs-

BILLEDTEKSTER:

TIL VENSTRE: «De sju» som startet Odd Fellow-virksomheten i Finland; Otto Jakobson, Arvid Rosenberg, Martin Ekström, Fredrik Wikman, John Wickström, Verner Laxström og Emil Finell.

OVER: Den første finske Odd Fellow-institusjonen, Loge nr. 1 Wasa av Finland holdt de første årene til i Wasa lägre folkskoleseminariums hus.

målet. Noen ville ha det som det var. Men et flertall mente at Finland burde markere tydeligere i det finsk/svenske samarbeidet. Da var distriktsløsningen én vei å gå mot en Storloge. Den svenske Stor Sire, Ernst Höijer, sluttet seg til flertallets oppfatning, og Distriktet ble opprettet med DDSS Jon Palmgren i embedet fra 1937 til 1950.

Mistenksomheten i almenheten mot lukkede ordenener økte utover 1930-tallet. Dette ble en på alle måter grumsete debatt ikke ulik den vi finner i USA hundre år tidligere. Mistenksomheten og konspirasjonstankene hentet næring fra flere kilder. En av dem var tartziden med sin konspirasjonsridde frykt for anderledes tenkende. I det gamle russiske samfunn med sine

sterke føydale trekk, var det heller ikke sjelden at det var grunn til å frykte angrep på samfunnet. En annen kilde var de nazistiske organisasjoner med sin fascistiske tenkemåte og jødefiendtlighet. Frimurerne var igjen sterkt rammet. I den såkalte Tattarmossaken var det blitt funnet noen likdeler som man mente frimurerne hadde hatt befatning med. Dette ble senere avvist. Men skaden var der. Ikke minst innen yrkesmilitære rekker var det en sterk debatt om offiserer kunne forene sine plikter overfor fedrelandet med de løfter som var avlagt i de forskjellige loger. Det ble uttrykt sterke meninger i retning av at offiserer og offentlige tjenestemenn ikke kunne være medlemmer av lukkede ordenener. Noen trakk seg da også ut, ikke minst

på grunn av frykt for å få sin karriere ødelagt. For frimurerne var denne debatten så vidt ødeleggende at de la ned sin virksomhet under siste krig. Vår Orden derimot, holdt det gående under hele krigen.

Ordensfiendtligheten vokste seg så stor at det i 1939 resulterte i et forslag til Riksdagen om forbud mot eksistensen av lukkede ordenener. Forslaget falt, men at det i det hele ble reist, er et foruroligende tegn på intoleranse i samfunnet. Så kom krigene hvor det nesten var umulig å opprettholde vanlig logevirksomhet. Noen steder fantes det heller ikke lokaler. Ordenslokalene var konfiskert til annet bruk. I stedet for formelle logemøter, ble det samvær i hjemmene. Dette var ikke tilfredsstillende, men det opprettholdt kontakt og samhold.

Det vanskelige språkspørsmålet

Finnes språkvanskeligheter er anderledes enn eksempelvis de norske. Svensk og finsk er to helt ulike språk. I begynnelsen foregikk all Odd Fellow virksomhet i Finland på svensk. I tillegg var den finske virksomhet underlagt Den Svenske Storloge. En slik

mangel på bruk av det finske språk kunne sees på som et innlegg i den evig aktuelle språkdebatt og språk-konflikt. Det var først i 1960-tallet at finsk språk kom til anvendelse i Odd Fellow sammenhenger. Man må kjenne finske forhold svært godt for fullt ut å forstå hvor ømtålig språkspørsmålet kan være. Man begynte med et Odd Fellow gilde 12. juni 1964, sannsynligvis for å føle seg frem. Det syntes å gå bra. Derfor gikk man neste skritt og stiftet en Odd Fellow forening 21. april 1965. Dette gikk også bra. Dermed var det duket for å innvie den første finskspråklige loge 13. november 1965 med navnet Loosi n:o 14 Mikael Agricola i Helsingfors. Logen ble innviet av den svenske Stor Sire Ivar Dahlgren. I dag er antallet medlemmer som bruker de to språk omtrent like store.

Den finske jurisdiksjonens oppbygning er todelt på en måte man ellers ikke lenger finner i Europa. Det er en finskspråklig del og en svenskspråklig del med en felles ledelse. Det viser hvordan det finske samfunn preges av sin tospråklighet.

En reise mot selvstendighet

Da krigen var over i 1945, hadde Ordenen 175 medlemmer i Finland. I 1957 var dette vokst til 542. For å få leirgradene, reiste de brødre som var berettiget til det, til Stockholm for å bli medlem av leiren. Å få leirgradene ble aldri noen dagligdags foreteelse for finske Odd Fellows den gang. Men de finske brødre reiste til Sverige allerede fra 18. juni 1928. For finske Odd Fellows var det ikke bare et spørsmål om å fylle de formelle krav til å bli kallet til leiren, Noen måtte avstå fra kallelsen fordi reisen til og oppholdet i Stockholm ble ganske kostbart.

Men det er jo ikke bare finske Odd Fellows som kan reise. I 1934 besluttet Leir nr 2 Wasa i Stockholm at det faktisk var mulig for svenske å reise til Finland også. I dagene 17. til 19. august 1934 kom det 65 svenske patriarker og embedsmenn til Finland for å tildele leirgradene til finske brødre som var kallet til leiren. Alle de svenske leirene var representert, unntatt én.

Odd Fellow Ordenens Magasin

Det ble en usedvanlig samling, ikke minst fordi man fikk anledning til både å drøfte den spente verdenssituasjon med de økonomiske krakk, og den fiendtlighet som hadde vokst frem i Finland mot lukkede ordener.

Svensk Odd Fellow Tidning hadde fra 1925 vært det offisielle organ finske Odd Fellows forholdt seg til. Men fra januar 1948 fikk finnene i tillegg sitt eget organ, Tre Länkar. Dette var et supplement til det svenske Ordenstidsskrift, men hadde jo den klare hensikt å sveise de finske Odd Fellows sammen.

Den Finske Storloges offisielle organ heter fortsatt Tre Länkar. I 1967 kom det også ut en finskspråklig Odd Fellow tidsskrift under titelen Veljesketju.

Skulle Finland få sin Storloge, måtte landet ha en leir. Skulle Odd Fellows i Finland få del i leirens rituelle rikdom og trenge inn i denne, måtte de instituere sin egen leir. Dette skjedde 9.mai 1952. Dermed var enda et skritt tatt i retningen mot en finsk Storloge. I 1965 vedtok Den Svenske Storloge å innføre Rebekkastatusjo-

nen i Finland. 5. mai 1967 ble den første Rebekkaloge innviet i Finland av den svenske Stor Sire Ivar Dahlgren. Logen fikk navnet nr. 1 Mathilda Wrede og dens moderloge er den norske Rebekkaloge nr. 20 Märtha i stiftsstaten Trondheim i Norge.

29. november 1975 fikk de finske Rebekkasøstre sitt egen Rebekkaråd med indre selvstyre ikke ulikt den modellen man hadde i en del andre nordiske land.

I 1970 ble det gjort mer ut av distriktsordningen da Finland ble inndelt i fire distrikter.

Storloge eller Storloger?

Allerede i 1920-årene formulerte den svenske Stor Sire at målet er en finsk Storloge.

Med ny distriktsinndeling i Finland begynte også drøftelsene om storloge.

Det ble en langvarig og vanskelig debatt som delte seg i tre grunnleggende synspunkter.

Det første var en del svensktalende finner som stilte seg tvilende og også som klare motstandere av en finsk Storloge, ganske enkelt fordi de så sitt språk og sin kultur truet.

De mente å kunne vise til erfaringer fra andre organisasjoner som hadde startet som tospråklige og havnet ut som ensidig finsktalende.

En variant som ble kastet inn i debatten var at man kunne ha to Storloger, en svensktalende og en finsktalende. Det ville i alle tilfelle ha skapt tvil om Ordenens idégrunnlag og tenkemåte kunne ha særlig effekt når ikke språkspørsmålet kunne løses innen én Storloge.

Det tredje alternativ var en felles Storloge for begge språkgrupper.

Mens finnene selv heftig drøftet disse tre alternativene, var den svenske Stor Sire Dag Wallén en mer nøytral kommentator og vismann. Han pekte på at det var finnene selv som måtte søke SGL om å få opprette en Storloge.

En forutsetning for en søknad til SGL var at det land som søker måtte være enig med seg selv. Etter en dyptgående, vanskelig, men også grundig prosess, ble det oppnådd enighet om å søke om å få opprette én Storloge i Finland.

Dette ble selvfølgelig innvilget. Ingen andre land hadde forberedt seg så lenge, hadde hatt så mange alternativer og heller ikke hatt en vanskeligere sak å løse enn Finland. 2. juni 1984 ble Finlands Storloge instituert med

BILLETEKSTER:

TIL VENSTRE: Den svenske Odd Fellow Ordens høye beskytter, Hans Kongelige Majestet, Sveriges konge Gustav V sendte gratulasjonstelegram ved Institueringen av Finlands første loge.

ØVERST: Vasabrødre under ett av sine første møter. Med på bildet finnes alle logens syv stiftere og første tjenestemenn.

NEDERST: Et flott eksempel på layoutkunst og dens betydning ved Institueringen av Loge nr 2 Nylandia.

stor festivitats av Sovereign Grand Master Ronald W. Huges assistert av Sveriges Stor Sire Dag Wallen. Det var Curt Åkerberg som ble valgt og installert til Finlands første Stor Sire,

Mange har vært spent på hvilke av spådommene om én felles Storloge for Finland som ville slå til. I de nærmere 25 år som er gått siden debatten og beslutningen, har språkspørsmålet mistet mye av sin dramatik.

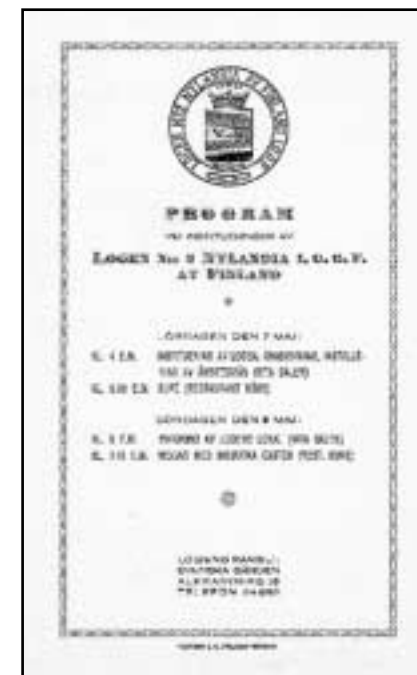
Odd Fellow Ordenen har gjennom sin valgte struktur i Finland løst den utfordringen som har martret og sønderslitt mange andre sammenslutninger.

I dag er ikke språk noe konfliktspørsmål i Den Finske Storloge. Jurisdiksjonen har hatt en jevn og harmonisk utvikling ikke ulik den som har funnet sted i de andre nordiske land.

Ved slutten av 2006 hadde den finske jurisdiksjon 3 462 Rebekkasøstre og 4 641 Odd Fellow brødre i henhold til Opplysninger gitt av Finlands Stor Sire Tapio Katajamäki.

Den Finske Storloge har også tatt initiativ til og har ansvaret for Orde-

Odd Fellow Ordenens Magasin

nens begynnende arbeid i Estland. I Estland er det en Rebekkaloge med 21 Rebekkasøstre og en Odd Fellow loge med 42 Odd Fellow brødre.

Gjør mot andre. . .

Det har allerede gått seks år siden Senter for kreftbehandling ved Sentralsykehuset i Kristiansand kunne gi sine pasienter et tilbud i form av en pasientkafé. Senteret som sådan er bygningsmessig sterkt finansiert av Norske Kvinners Sanitetsforening. Nå er idéen om et slik serveringstilbud gjennomført flere steder i Norge. Først ut var SAM-prosjektet ved Haukeland sykehus i Bergen. Kristiansand fikk vel sine mest direkte impulser fra Siriusprosjektet i Stavanger. Og nå er mange flere fulgt etter, blant annet Gjøvik og Oslo.

Odd Fellow Ordenens Magasin

For Odd Fellow Ordenen gjelder det ikke bare å virkeliggjøre Ordenens altruistiske etikk, men også å realisere et av Ordenens fire budord; det å besøke de syke. I et samfunn som stadig blir mer opptatt av «hva andre kan gjøre for meg» er det grunnleggende å understreke at det viktige i livet er å spørre «hva kan jeg gjøre for deg?»

Hvem gjør noe og hvem betaler?

Så kom da spørsmålet om hvem som skulle drive pasientkaféen og hvordan driften skulle finansieres. På det første spørsmål ble det en lykkelig fordeling mellom Norske Kvinners Sanitetsforening (NKS) og Odd Fellow Ordenen ved logene i Kristiansand. Det er satt opp med turnus på seks uker hvor Sanitetsforeningen dekker to uker og Odd Fellow logene dekker fire. NKS ble stiftet i 1896 og regnes som én av de fire, store helseorganisasjonene sammen med Nasjonalforeningen, Røde Kors og Norsk Folkehjelp. Etter at samfunnet har forandret seg, har disse organisasjonene søkt etter andre veier å drive sin virksomhet på. I dette prosjektet merker NKS at det engasjerer medlemmer og trekker nye til seg.

For Rebekkalogene og Odd Fellow logene er arbeidet ved pasientkaféen noe ganske anderledes enn logevirksomhet. Men nettopp denne kontrasten opplever mange som svært givende. Her møter man mennesker som har gjennomlevd og gjennomlever alvorlig sykdom og livskriser. Det gir en innfallsvinkel og alvor i arbeidet som stemmer til ettertanke og takknemlighet. At det settes pris på dette arbeidet er finansieringen et klart bevis på. Finansieringen er nemlig gavebasert. Det gis enten penger til avdelingen eller de legges i en bøsse til dette formålet. Så langt har dette funget som «krukken i Sarepta» som aldri ble tom og som dekket det tilstedeværende behov.

Hva er det som gjøres?

Kaféen holder åpent fra kl 0930 til 1330 alle dager når Senteret holder åpent. Da serveres det snitter, vafler,

kaffe, te, saft, frukt og andre delikatesser. De som kommer kan slå seg ned i en behagelig salong og et svært lite sykehuspreget miljø. De som kommer er pasienter og pårørende. De som har behov kan slå av en prat, eller man kan lese aviser eller annet lesestoff. Noe av poenget er at dette tilbudet skal dra tankene bort fra at dette er et sykehustiltak. Sykehustiltak assosieres jo lett med sykdom. At andre utenfor sykehussystemet stiller opp og gjør noe, gir det hele en alminnelig og privat atmosfære.

Takknemligheten

Takknemligheten er å ta og føle på. Både for pasienter og pårørende er dette et uventet møte med «noen som bryr seg om». Kommentarer og spørsmål er det mange av. «Hvorfor gjør dere dette?» «Hvem er det som betaler dere for dette?» At tilbudet er gratis er også egnet til å overraske.

De som arbeider her fra Sanitetsforening og fra Odd Fellow Ordenen er samstemte i at arbeidet er givende og perspektivrikt. En gjennomgående kommentar er at «jeg kunne ikke ha brukt tiden min på en mer meningsfull måte».

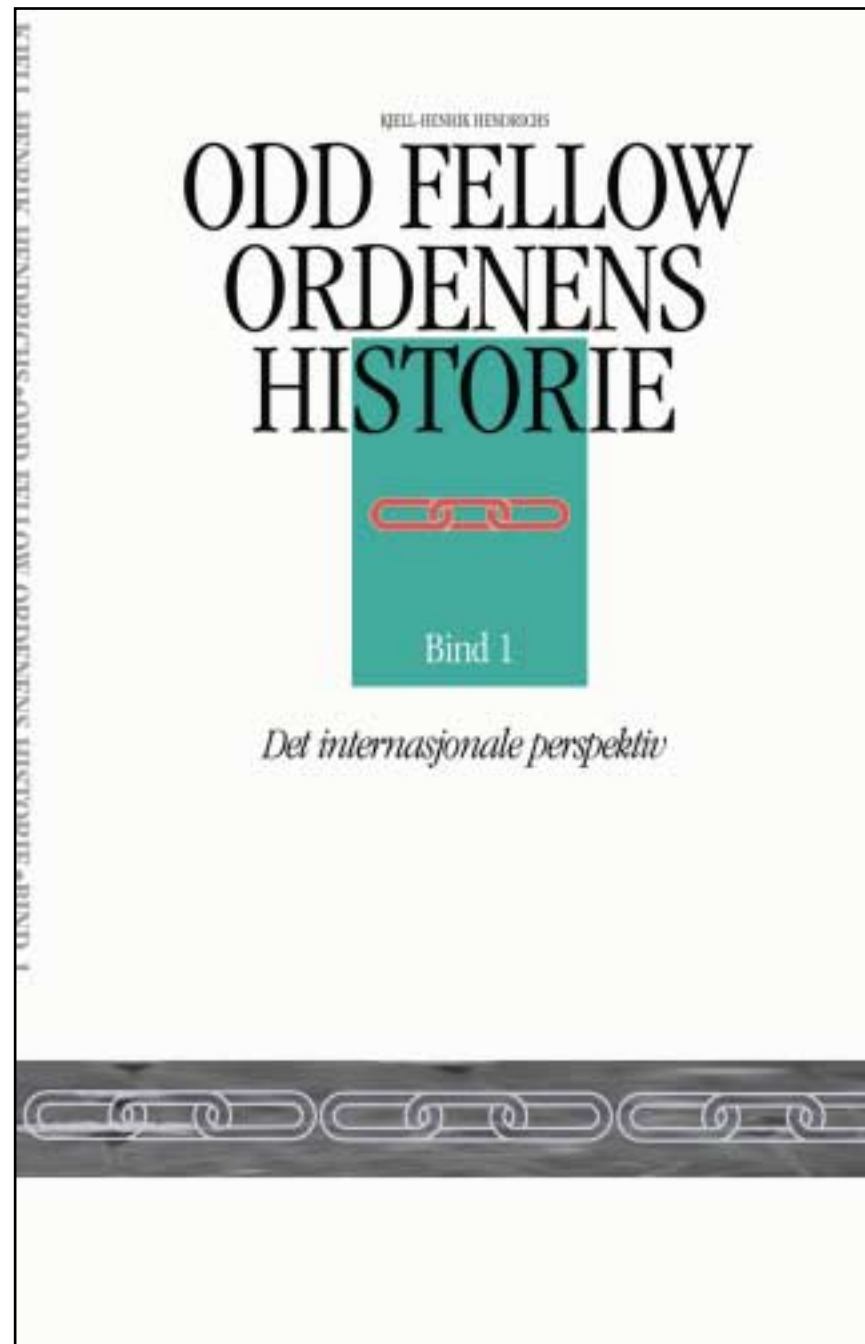
Og hva synes sykehuset?

Sykehusets ansatte setter det hele inn i en profesjonell vurderingsramme. Rent ernæringsmessig kunne selvfølgelig et sentralsykehus ha sørget for et kosttilbud, også til dagpasienter. Men her kommer både sosial setting, psykologi og sykdomsforståelse inn som forklaringsfaktorer. Derfor er helsepersonellet enstemmige i sin vurdering om at dette er et viktig og ønsket supplement ved Senter for kreftbehandling. Som miljøfaktor er pasientkaféen av stor betydning for å legge rammevilkårene til rette for en gunstig behandlingssituasjon. Sykdom er ikke bare diagnose, og behandling er ikke bare medisin. Det er hvordan den enkelte pasient opplever sin livssituasjon som avgjør den enkeltes trivsel. Pasientkaféen er en trivselsfaktor som neppe kunne skapes uten frivillig innsats.

Dette er en attest som ikke gjør det mindre viktig å fortsette dette altruistiske arbeid både for Sanitetsforeningen og for Odd Fellow Ordenens loger i Kristiansand.

Odd Fellow Ordenens Magasin

av et norsk arbeid som er planlagt å komme i tre bind med denne sammen-setning:

- **Odd Fellow Ordenens historie – det internasjonale perspektiv**
- **Odd Fellow Ordenens historie – det norske perspektiv**
- **Odd Fellow Ordenens historie – det leksikalske perspektiv**

Denne strukturen har den fordel at de tre perspektiver ikke behøver å konkurrere med hverandre i ett og samme bind. Det vil også være ulike behov for ajourføring av stoffet i de tre bindene.

Kapiteldisposisjonen i første bind ser slik ut:

- Kapittel 1 Om boken og dens hensikt**
- Kapittel 2 Lukkede ordener gjennom tidene**
- Kapittel 3 Antikkens ordener**
- Kapittel 4 Ordener på vei mot vår egen tid**
- Kapittel 5 Nye ordensdannelser**
- Kapittel 6 Odd Fellow Ordenens opphav – de mange røtter og den ene stamme**
- Kapittel 7 Etableringen i USA**
- Kapittel 8 26. april Anno Domine 1819**
- Kapittel 9 Suksessen og dens nye fundament**
- Kapittel 10 Amerika – en smeltdigelig for de mange folkeslag**
- Kapittel 11 Den amerikanske Ordensgrens vekst og forfall**
- Kapittel 12 Spredningen til hele verden**
- Kapittel 13 Ordenen får fotfeste i Tyskland**
- Kapittel 14 Videre ut i Europa**
- Kapittel 15 Åpningen mot Norden**
- Kapittel 16 Andre grener av Odd Fellow Ordenen**
- Kapittel 17 Utviklingen på 1900-tallet**
- Kapittel 18 Mot nye tider**

Første bind vil bli på omlag 300 sider med tekst og illustrasjoner.

Bind to vil i sin helhet bli viet norske forhold og alle sider ved dannelsen og utviklingen av Ordenen i Norge. Den vil også ta for seg utviklingen av andre Ordener her til lands.

Bind tre vil være leksikalsk orientert med en del sentrale portretter med biografiske opplysninger, Ordensstatistikk og oversikt over alle norske og noen utenlandske Ordensinstitusjoner.

Odd Fellow Ordenens historie på norsk

Det er ikke tidligere skrevet noen samlet historisk fremstilling av Odd Fellow Ordenens historie på norsk. Dette har medført at vi har måttet anvende materiale fra andre land med de naturlige begrensninger dette medfører. Dette blir det nå slutt på gjennom et nytt bokprosjekt.

Både den svenske og danske jurisdiksjon har tidligere gitt ut ganske fyl-dige historieverk både om Ordenens utvikling gjennom hundreårene, den amerikanske Ordenshistorie, og deretter gitt seg i kast med sitt eget lands Ordenshistorie. Det samme gjorde Den Finske Storloge ved 75-årsjubileet i år 2000.

I begynnelsen av 2008 regner vi med å komme med det første av bind

Aktuelt nytt fra Storlogen

Odd Fellow kalenderen for 2008 er nå ferdig og klar for salg. Kalenderen kan bestilles/kjøpes hos Odd Fellow Utstyr og koster kr. 100.- inkl. porto. Overskuddet går i sin helhet til vårt fond for Multipel Sklerose sykdommen.

Br. Stor Sekretær representerte Storlogen ved feiringen av loge nr. 55 Varanger i Kirkenes' 50 års jubileum den 8. september. Br. Stor Sire var den samme helgen på Nordisk Stor Siremøte i Sverige.

14. september 2007 ble Leir nr. 25 Glomma instituert i det nye Ordenshuset på Strømmen.

Stor Sire og br. Stor Sekretær var til stede på den årlige DSS/DP konferansen (Storebedsmannsmøtet), som den Svenske Storlogen avholdt utenfor Stockholm 21-23 september.

1. oktober ble det, som tidligere meddelt, avholdt et Storlogemøte på skriftlig grunnlag. Samtlige forslag som var oppe til behandling ble vedtatt. Det forventes at Storrepresentantene gir en orientering om dette i logene.

10. oktober 2007 var Stor Sire i loge nr. 1 Norvegia og tildelte Eks. Stor Sire Oddvar Granlund 40 års Ve. Ju., sammen med de øvrige Storebedsmenn.

Str. Stor Skattmester og br. Stor Sekretær del-

tok 18. oktober på et fellesmøte med andre lukkede Ordener i Norge. Møtet ble holdt i Stamhuset til Frimurerordenen i Oslo. Det ble bl. a. presentert et HMS opplegg som Frimurerordenen skal innføre i samtlige Ordenshus i Norge. Dette er også aktuelt for våre Ordenshus og vi kommer tilbake til dette noe senere. På møtet ble det nedsatt et utvalg bestående av Frimurerordenens Stormester Ivar A. Skar og vår Stor Sire Harald Thoen, med br. Stor Sekretær som sekretær. Utvalgets formål er å arrangere et møte med Stortingets Kulturkomité og der presentere de lukkede Ordener og deres arbeid i Norge.

Denne høsten har det i alle distrikter vært avholdt kurs for nye embedsmenn. På de aller fleste stedene har en av de valgte Storebedsmenn vært tilstede.

Stor Sire har vært til stede ved feiringen av 10 års jubileet for Odd Fellow gruppen Costa Blanca i Albir den 20. oktober. Han besøkte samtidig Odd Fellow gruppen AMISTAD-Torrevieja. Den svenske Stor Sire Lars Fryklund var til stede på begge arrangementene.

Det årlige Storebedsmannsmøtet (samtlige DSS, valgte og utnevnte Storebedsmenn) ble avholdt i vårt Stamhus i Stortingsgaten 28 i Oslo 2.-4. november. Av de temaer som var oppe til behandling var bl.a. net: Ordenens langtidsplan, handlingsplaner i distrikter og enheter, forslag til gjennomføring av Informasjonsmøter, Storbyprosjektet, hvordan styrke arbeidet i Distriktrådene, utdrettet virksomhet og et innlegg av 1. vice Stor Sire i

Sverige Anders Lundgren som snakket om styrkelse og ekspansjon og om hva som kjenetegner «gode og dårlige loger». I tillegg fikk vi også et interessant innlegg av bror Carl-Johan Sjöblom fra Sverige om tema: «Hvordan ser Odd Fellow Ordenen ut om 10 og 20 år? Hvordan ser de som søker til vår Orden ut og hvem er de? Hva forventer de av oss?»

10. november feiret vårt Stamhus, A/S Stortingsgaten 28, sitt 75 års jubileum. Begivenheten ble behørig feiret i Ordenslokalene i Oslo.

Stor Sire tildelte den 12. november 40 års Ve. Ju. til Eks Stor Sekretær Liv Berit Johansen og 50 års Ve. Ju. til Eks Rådspresident Guro Lie. Tildelingen fant sted i det nye Ordenshuset på Mysen.

En ny Odd Fellow loge ble instituert i Molde den 17. november. Logen fikk navnet 151 Bolsøy.

Den 1. desember ble Rebekkaloge nr. 124 Hinnøy instituert i Harstad.

Det valgte embedskollegie har godkjent et nytt opplegg for avholdelse av Informasjonsmøter. Dette vil bli sendt logene i løpet av kort tid. Det samme gjelder ny CD med musikk som kan benyttes i loger og leire. CD er ferdig innspilt og kan om kort tid tilbys fra OF Utstyr.

*Knut Borgen
Stor Sekretær
knut.borgen@oddfellow.no*

Innherred Broderforening stiftet

Den 30. august 2007 ble Innherred Broderforening stiftet i Levanger. Levanger har to Odd Fellow loger fra før. Det er Loge nr. 76 Stiklestad (1967) og Loge nr. 114 Tord Folessen (1986). Møtet ble ledet av DSS Roald Karlsen som refererte Stor Sires brev av 8. juni 2007 hvor det gis tillatelse til opprettelse av broderforening. Etter fastsatt seremoniell ble møtet satt og oppgavene ivaretatt.

Broderforening fikk følgende styre:

- formann Lasse Hegge
- varaformann Inge Arntsen
- sekretær Hans Fredrik Donjem
- kasserer Terje Kjønstad
- arkivar Øyvind Hovdahl

DSS Roald Karlsen gjennomførte ledelsen av konstituering og orientering om plikter og funksjoner. Deretter overgav han ledelsen til den nyvalgte formann, Lasse Hegge som takket DSS for vel utført gjennomføring av møtet. Det er opprettelsen av slike foreninger som demonstrerer Ordenens vekst.

Dermed er den nye broderforeningen klar til arbeid og starter ut med 13 medlemmer, hvilket skulle være et lykkelig tall.

DSS i Distrikt 17, Roald Karlsen

På skolebenken for å lære om avis på nettet. Bak fra venstre: Helle Aandahl og Kjell Bakken. Foran fra venstre: Erling Nordsjø og Anstein Nørsett.

Ordenens nettavis er forlengst på luften

Kjell-Henrik Hendrichs har hatt en samtale med redaktør Erling Nordsjø:

De Tre Kjedeled har fått et dagsaktuelt og selvstendig supplement i Odd Fellow Ordenens Nettavis. I denne kan det meste av aktuelt Ordensstoff presenteres. Men ennå er den

ikke så godt brukt som den bør bli.

Vi har stilt redaktør Erling Nordsjø noen spørsmål om Nettavisens muligheter og hvordan man har tenkt at nettstedet skal fungere.

– Når kom Nettavisen på luften?

Vi var på luften til Storemøtet i november i 2006, men først over nyttår var vi offisielt «på luften».

Det har vært et stort arbeide med utforming av den nye nettsiden. I for-

bindelse med lansering av Web-løsning ble vi sendt på kurs for at vi skulle kunne håndtere det nye verktøy.

I tillegg er det etablert et redaksjonsutvalg som bistår nettstedet med råd og veiledning.

Den store forskjell på De Tre Kjedeled og Nettavisen blir antall utgivelser pr. år. Selvsagt er layout og distribusjonsform også helt annerledes. Ambisjonen med Nettavisen er at den skal være oppdatert til en hver tid, slik at det teoretisk blir 365 utgaver pr. år.

Dersom du har Internet tilgang må du besøke Odd Fellow Ordenens nye

nettside <http://www.oddfellow.no/> og klikke deg videre til Nettavisen. Her kan du se hvorledes Nettavisen ser ut i dag.

– Hva slags stoff er det du helst vil ha?

I Redaksjonsutvalgets mandat for Nettavisen står det bl.a. at:

Odd Fellow Ordenens nettavis skal være en opplysnings- og informasjonskanal for den norske jurisdiksjon.

Vi har ingen preferanser til hva slags stoff vi vil ha, men stoff og bilder som publiseres skal ha generell interesse for Ordenens medlemmer.

Nettavisen skal være et medium for informasjon til og fra søstre og brødre tilknyttet Ordenen. I tillegg vil det bli lagt ut informasjon fra Storlogen som er av allmenn interesse.

For at Nettavisen skal bli et levende og interessant informasjonsmedium oppfordrer nettavisredaksjonen alle søstre og brødre å komme med bidrag som er av allmenn interesse. Har dere hatt et jubileum? har dere foretatt tildeling av en Veteranjuvel? har dere foretatt av tildeling av Hederstegn eller en annen æresbevisning? har det skjedd noe i din Loge? har dere foretatt en reise eller et besøk dere vil dele med andre? Ved å dele begivenheter, små og store, kan det motivere andre søstre/brødre eller loger/leire til aktiviteter. Det er sikkert mye interessant stoff rundt omkring i landet og husk at i nettavisen er det ikke de begrensninger i kvantum som det er i «De Tre

Kjedeled». Ta pennen (PC-en) fatt!

Nettavisredaksjonen oppfordrer alle søstre og brødre å sende inn bidrag som egner seg for publisering. Send gjerne med bilder, så skal vi generere fotoalbum slik at de blir lett tilgjengelig. Dersom vi finner artikkelen interessant for andre søstre og brødre vil den bli publisert i løpet av kort tid.

Vi forbeholder oss retten til å redigere/eventuelt forkorte innlegg. I tillegg må vi stille minimumskrav til bildekvaliteten. Bruk gjerne sivile bilder når det er aktuelt, og vi har erfaring med at digitalt kamera er best.

– Kan alle Ordensenheter sende inn stoff?

Alle kan sende inn stoff. Enkeltpersoner tilknyttet Ordenen eller fra Ordensenheter. Det enkleste for oss er at stoff og bilder sendes på digitalt format. Bidrag sendes til:

<mailto:nettavisredaksjonen@oddfellow.no>
Men husk: Alle publiserte artikler står for innsenders ansvar.

– Hvordan får Ordensenheter kontakt med deg?

Den enkleste måte å komme i kontakt med meg på er å sende en mail (med vedlegg, tekstforslag og bilder) til nettavisredaksjonen@oddfellow.no, men jeg kan også kontaktes på telefon +47 90 20 49 98. Nøl ikke med å ta kontakt!

– Er det noe stoff som du ikke vil eller kan ta inn?

Det er det. Igjen for å sitere noe av

vårt mandat:

Ritualmessig stoff skal ikke legges ut på nettet.

Innholdet må ikke på noen måte virke støtende eller fornærmende for verken Ordensmedlemmer eller andre.

Selvsagt har vi mottatt innlegg som ligger i grenseland, hvor vi har utøvet vårt beste skjønn. Vi håper med det at vi ikke har fornærmet eller skremt bidragsyttere til fortsatt å sende inn bidrag.

Forøvrig er det fritt frem innen sømmelighetens grenser og hva som er av allmenn interesse for Ordenen og dens medlemmer.

– Hvordan ser du for deg at Nettavisen vil bli brukt i tiden som kommer?

Jeg regner med at etter dette intervju, så vil mengden av innsendte bidrag ta helt av. Ingenting vil i hvert fall glede nettavisredaktøren mer!

Jeg vil også oppfordre alle til å gi ris og ros slik at vi kan forbedre oss. Potensialet til forbedring er der sikkert.

– Har du noen konkrete ønsker?

Mitt største ønske er at Nettavisen skal bli et levende og interessant informasjonsmedium. At medlemmene skal lese den, og komme med innlegg de ønsker å dele med andre.

Ta pennen fatt og kom med ditt bidrag!

khh

Vis begeistring!

Matteus gir følgende karakteranalyse:

«Vi spilte på fløyte for dere, men dere ville ikke danse. Vi sang sørgesanger, men dere ville ikke klage.»

Har du møtt mimikkløse mennesker? Uansett hva som skjer, reagerer de ikke. Det er som om de lever på utsiden av det som skjer. Når vi opplever gleder og sorger, er vi gitt følelser som skal ikke bare skal gjø-

re opplevelsen teoretisk, men emosjonell. Det er ikke nok å erkjenne. Vi må også oppleve. Kanskje har vi nordmenn ikke den helt store kulturelle trening av å slippe følelsene løs. Men vi så det i Bergen for få dager siden. Hele byen jublet. Å bli begeistret på andres vegne og å gi uttrykk for det, kan være som å gi fra seg en vitaminsprøyte til øyeblikkets glede og varig-

hetens effekt. Også i en Orden som vår trenger vi å oppmuntre hverandre når det er noe rosverdig som skjer. De mange embedsmenn og trofaste embedsmenn som år etter år sørger for at alt skjer, bør skape begeistring hos oss. Slipp begeistringen løs i ditt eget sinn og vis den til andre.

Svenska Odd Fellow Akademien en milepel i Ordenens utvikling

strukturer og pedagogisk tilrettelegning. Fra alle lukkede Ordener kjenner vi at historieskrivingen er blitt forsømt. Dermed kan kildene forsvinne og tørke ut. **Etikken** er et bærende element i lukkede Ordener. Men all etikk har en prinsipiell overbygning og en tilpasning til nåtiden som aldri kan ta slutt. Stopper den etiske refleksjon, stagnerer en Orden. **Estetikk** i en Orden blir etter hvert viktigere etter hvert som samfunnet faktisk vektlegger denne dimensjonen. Estetikken må forstås og den må utvikles i intimt samvirke med etikken og den historiske bevisstgjøring. Hvis ikke, kan estetikken rammes av slagordet: «Fra juvel til juggel.» Det er en økende interesse for **esoteriske språk** i hele vart samfunn. Symboler er meningsbærere. Vi kler og pryder oss alle med symboler. Da må vi også forstå hva vi sender av signaler og kjenne våre egne koder.

Svenske Odd Fellow Akademien arbeider med disse spørsmål gjennom sine medlemmers egen forskning. I tillegg stimulerer Akademiens til forsknings- utredningsarbeid. En del av resultatene gjøres allment kjent, men en del blir klassifisert utelukkende til bruk etter Ordenens nærmere anvisning.

Hvordan er arbeidsformen?

Hvert år i oktober samles Akademien til sitt årlige og formelle møte hvor det rapporteres om hva som er utført av arbeid gjennom det forgangne år. I tillegg tas det opp nye medlemmer. Akademien består av **maksimalt tolv medlemmer**. På grunn av Akademiens unge alder, er ikke alle plassene fylt opp ennå. Akademien har i løpet av året flere arbeidssamlinger hvor utfordringer drøftes og resultater legges frem. Men i alt hovedsak er det enkelte akademimedlem som arbeider med sine prosjekter. Metode, arbeidsform og tidsbruk avhenger av prosjektets karakter. Allerede nå har Akademien fått en publiseringsliste over arbeider som er sluttført. På det årlige

Både den danske og den finske jurisdiksjon arbeider med samme sak, men svenskene er åpenbart dem som har valgt form og innhold før andre av de nordiske land.

Hva er hensikten?

Odd Fellow Ordenen har en historie, en etikk, en estetikk og et esoterisk språk å forvalte. **Historie** skrives ikke av seg selv. Det må velges metoder,

Odd Fellow Ordenens Magasin

møtet i oktober vil den andre halvdel av samlingen gå med til å høre foredrag fra Akademiens medlemmer om emner som de har arbeidet med. Siste året ble det holdt fire foredrag fra fire av Akademiens medlemmer.

Hvordan bekjentgjøres resultatene?

Akademiens medlemmer gjøres selvfølgelig kjent med alle resultater og de prosesser og prosjekter som det arbeides med. Når det gjelder rapporter som er åpne, vil disse kunne bestilles og kjøpes fra Den Svenske Storloge IOOF. De Tre Kjedeled vil også holde norske Odd Fellows orientert om aktuelle og interessante rapporter. De rapporter som kun er egnet til internt Ordensbruk, vil ikke bli bekjentgjort utenfor Den Svenske Jurisdiksjon dersom ikke Den Svenske Storloge øns-

ker å dele dette materialet med de øvrige eller noen av de europeiske jurisdiksjoner.

Mye av det arbeid som utføres og som har mer allmenn interesse, kan også med tiden publiseres gjennom Odd Fellow pressen som for eksempel «De Tre Kjedeled».

Hvem er medlemmer?

Akademiens medlemmer utnevnes av den svenske Stor Sire. Han er for tiden også Akademiens preses. Medlemmene utnevnes i kraft av sine personlige kvalifikasjoner og ikke ut fra Ordensfortjenester eller embeder. Derfor bruker ikke Akademimedlemmene Ordentitler. Det er kun svenske Odd Fellows som kan bli medlemmer. Men Stor Sire kan også utnevne eksempelvis utenlandske Odd Fellows til korresponderende medlemmer. Et korre-

sponderende medlem deltar i Akademiens møter på lik linje med medlemmene, men er ikke en del av den formelle Akademien.

- Preses Lars Fryklund
- Medlem 2 - Lars Åshammar
- Medlem 4 - Ulla Rapped
- Medlem 5 - Birgitta Fryklund
- Medlem 6 - Rolf Nordenstam
- Medlem 7 - Bernth Lindfors - Akademiens sekretær
- Medlem 8 - Marita Gidlund
- Medlem 10 - Peter Bjørnulfson
- Medlem 12 - Lennart Mattsson

Korresponderende medlemmer:

- Knut Fredriksson - Sverige
- Rabbe Strann - Finland
- Kjell-Henrik Hendrichs - Norge

Årets foredrag

Det ble holdt fire foredrag ved dette års sammenkomst.

- Lennart Mattsson: Lägerringens 100 år.

Ringens stor symbolske betydning. I 1907 besluttet den svenske og den danske Stor Sire hvordan leirringen skulle designes. Historien bak ringen og ringens symbolske betydning ble belyst.

Foredraget er publisert i Svenska Odd Fellow Akademiens skriftserie.

- Ulle Rapped: Rut, den moabittiska kvinnan.

Historien om moabitterinnen Rut er en av de første, om ikke den første, fortelling i vår kulturkrets som ser tilværelsen ut fra et kvinnerspektiv og et etnisk perspektiv. Med bakgrunn i Ruts bok og litterær og historisk analyse gir foredraget oss en ny dybde i forståelsen av denne skikkelsen. Det gir også fortellingen en helt ny aktualitet. Foredraget er publisert i Svenska Odd Fellow Akademiens skriftserie.

- Marita Gidlund: Till fordjupning.

Marita Gidlunds arbeider har i sin helhet dreiet seg om fordypning i Rebekekagradene. Disse skal anvendes i logenes fordypningsarbeid.

- Rolf Nordenstam: Varför har vi det inte bättre när vi har det så bra? Tankar om varandet och ägan-det.

Nordenstam dro forsamlingen med på en reise i verdivalg og livsperspektiver, spesielt sett i en Odd Fellow sammenheng.

Han tok utgangspunkt i filosofen Mester Eckhardts (1260-1328) tanker og viste hvordan disse med hell kan anvendes idag.

Odd Fellow Ordenens Magasin

Artikler fra Odd Fellow Utstyr

Sort Slips

i silke m/kjedeledd

Art. nr. 1026

Pris kr. 350,-

Hvit Sløyfe

m/pyntelommetørkle

Art. nr. 1027

Pris kr. 100,-

Julekort

m/konvolutter, pakke á 15 stk

Art. nr. 1065

Pris kr. 88,-

Odd Fellow

kalenderen 2008

Art. nr. 1076

Pris kr. 100,-

Bestillingsliste for Odd Fellow Utstyr:
Det tas forbehold om prisendringer. Ved bestillinger under kr 100, tillegges et gebyr på kr 30,-. Porto tillegges.

Art nr	Betegnelse	Antall	Pris
0176	Båtflagg/gjesteflagg	kr 90,-
0177	Båtvimpel	kr 90,-
1026	Sort slips i silke m/kjedeledd	kr 350,-
1027	Hvit sløyfe m/pyntelommetørkle	kr 100,-
1028	Slips, silke, grått m/kjedeledd, til privat bruk	kr 220,-
1029	Slips, burgunder m/ kjedeledd, til privat bruk	kr 85,-
1030	Slipslenke m/gull kjedeledd	kr 786,-
1031	Sort slips med hvite kjedeledd til logebruk	kr 110,-
1032	Mansjettknapper forgyllt m/hvit emalje (tre kjedeledd)	kr 590,-
1033	Skjorteknapper for livkjole, forgyllt m/hvit emalje (tre kjedeledd)	kr 575,-
1035	Jakkemerke i gull, liten størrelse	kr 320,-
1036	Forgyllt jakkemerke, stor størrelse	kr 130,-
1038	Slipsnål, forgyllt, tre kjedeledd	kr 170,-
1039	Slipsnål, hvit emalje, tre kjedeledd	kr 325,-
1040	Anheng gull m/double kjede OBS! Ny type	kr 610,-
1041	Rebukkfigur	kr 340,-
1042	Tresokkel til Rebukkfigur	kr 50,-
1043	Lyssokkel til Rebukkfigur	kr 162,-
1051	Lenkering for brødre (oppgi ringmål:)	kr 1 680,-
1052	Lenkering for søstre (oppgi ringmål:)	kr 1 215,-
For ringer er det ca 4 ukers leveringstid			
1061	Hansker skinn hvite, størrelse 6 1/2, 7, 7 1/2, 8, 9, 9 1/2, 10 (str)	kr 180,-
1062	Vanter, crêpe hvite, one size	kr 72,-
1065	Julekort m/konv. pk á 15 stk (faktureres uten eksp. gebyr)	kr 88,-
1066	Livkjoleskjorte, (str)	kr 520,-
1067	Hvit skjorte, (str)	kr 280,-
For skjorter kan det være opptil 8 ukers leveringstid			
1068	Paraply Herre sort m/kjedeledd	kr 100,-
1069	Paraply Dame sort m/kjedeledd	kr 100,-
1070	Silkeskjert dame m/kjedeledd, 90 x 90 cm	kr 280,-
1071	Oval hvit bildecal, min. antall 10 stk	kr 10,-
1072	Oval hvit decal til bruk på innsiden av bilruter etc, min. antall 10 stk	kr 10,-
1073	Decal i gull til bruk på vesker, almanakker etc, min. antall 5 stk	kr 20,-
1074	Kalosjer for herrer, Moccasin, (S . . .) (L . . .)(L . . .) (XL . . .)	kr 286,-
1075	Kalosjer for herrer, Commuter, (S . . .) (L . . .)(L . . .) (XL . . .)	kr 286,-
Begge typer leveres i størrelsene Medium (8 1/2-10) og Large (9 1/2 - 11)			
1076	Odd Fellow Kalenderen 2008	kr 100,-
1078	Refleksvest til bruk i bil str L/XL	kr 65,-
1079	Trenings-/sykkelvestr str L/XL	kr 65,-

Navn: *Odd Fellow Utstyr*
 Postadresse: *Stortingsgaten 28*
 Postnr/sted: *0161 OSLO*
 Telefon dagtid: *Tlf.: 22 83 92 50*
 Fax: 22 83 81 88
 E-post: of.utstyr@oddfellow.no

Odd Fellow Torget

Annonsering, adresseforandringer, oppsigelser, endrede persondata etc:
torill.solli@oddfellow.no

<p>ADVOKATER Advokatfirmaet Vestrheim & Co AS Kontakt: Tom-Erik Vestrheim Tlf.: 51 42 05 40 Mob.: 935 39 135</p>	<p>ADVOKATER Advokatene Aspeflaten, Løitegård & Frønstrup Kontakt: Lars Aspeflaten Tlf.: 35 55 41 70 3901 PORSGRUNN</p>	<p>ADVOKATER Advokat Bengt A Pedersen Kontakt: Bengt A Pedersen Tlf.: 900 20 090 77 60 51 05 9008 TROMSØ</p>	<p>ARKITEKTER Arkitekt MNAL Atle Ustad Kontakt: Atle Ustad Tlf.: 23 20 55 00 0360 OSLO</p>	<p>ARKITEKTER Birger Bjørnstad Arkitektfirma Kontakt: Birger Bjørnstad Tlf.: 33 46 93 12 3229 SANDEFJORD</p>	<p>DAMEKLÆR Zig Zag Kontakt: Reidun Persson Tlf.: 22 43 06 90 0157 OSLO</p>	<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>	<p>DAME/HERREKLÆR Hauge & Co AS Kontakt: Per Hauge Tlf.: 51 89 59 89 4006 STAVANGER</p>	<p>DAME/HERREKLÆR Petersons kläder – dresser/kjole/hvitt Kontakt: Olle Peterson Tlf.: 0046 52 61 05 58 45221 STRØMSTAD</p>	<p>DAME/HERREKLÆR Sjuls Design-Kort og Galla for damer www.sjuls.com Kontakt: Anja Sjuls Tlf.: 416 97 823 3116 TØNSBERG</p>
<p>ARKIVMATERIELL Arkivprodukter a/s www.arkivprodukter.no Kontakt: Vidar Kringsjaa Tlf.: 62 52 13 51 2319 HAMAR</p>	<p>AVFETTING OK Kjemi Drammen AS Kontakt: Sven Karlsen Tlf.: 32 80 10 70 3003 DRAMMEN</p>	<p>BANK•FINANS Haugesund Sparebank Kontakt: Odd Tofte Tlf.: 52 70 50 00 5527 HAUGESUND</p>	<p>BEGRAVELSESBYRÅ Odd Abbedissen Begravelsesbyrå Kontakt: Odd Abbedissen Tlf.: 55 15 40 90 5147 FYLLINGSDALEN</p>	<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>	<p>DAME/HERREKLÆR T. S. Adolfsen AS – Klær for mannfolk Kontakt: Tor S Adolfsen Tlf.: 51 67 40 80 4306 SANDNES</p>	<p>DAME/HERREKLÆR VIC – Hamar Kontakt: John Øveraas Tlf.: 62 52 38 63 2317 HAMAR</p>	<p>DATA - IT Diode Kontakt: Emil Rakoczy Tlf.: 915 68 673 9285 TROMSØ</p>	<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>	<p>EIENDOMSMEGLING Saga Eiendoms-selskap AS Kontakt: Johanna Skarpenes Tlf.: 51 55 85 39 4042 HAFRSFJORD</p>
<p>BILGUMMI Western Bilgummi AS Kontakt: Kjell Western Tlf.: 32 22 74 00 3400 LIER</p>	<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>	<p>BILGUMMI Vianor a/s Bjørn Finjord Kontakt: Alf Bjørn Finjord Tlf.: 77 07 97 70 9498 HARSTAD</p>	<p>BILSALG Nymo Bil AS Kontakt: Kjell Nymo Tlf.: 75 50 79 00 8041 BODØ</p>	<p>BILVERKSTED Automobil 2000 Kr. sand AS Kontakt: Hermann Olsen Tlf.: 38 01 69 00 4626 KRISTIANSAND S</p>	<p>ELEKTRO/ AUTOMASJON EAS-Automation AS www.eas.no Kontakt: Thorodd Skontorp Tlf.: 33 35 72 04 3166 TOLVSRØD</p>	<p>FERIE OG FRITID Feriehus i El Gouna – ved Hurgada Kontakt: Trond Skaufel Tlf.: 913 35 760 1394 NESBRU</p>	<p>FERIE OG FRITID Feriehus ved fransk Riviera til leie (Nice/Cannes) Kontakt: Einar Åstorp Tlf.: 913 33 503 22 43 09 49 0264 OSLO</p>	<p>FERIE OG FRITID Feriehus i Spania – ved Torrevieja – rimelig til leie mor-hede@online.no Kontakt: Morten Hedenstrøm Tlf.: 64 95 79 36 Mob.: 906 92 327 1555 SON</p>	<p>FERIE OG FRITID Ny leilighet med Middelhavsutsikt og basseng i Nice til leie Kontakt: Egil Aass Tlf.: 92 46 71 37 0280 OSLO</p>
<p>BLOMSTER Operablomsten Kontakt: Bjørn og Berit Grøtlien Tlf.: 22 42 10 90 0181 OSLO</p>	<p>BLOMSTER Orchidé Blomster blomsterdekoratørmester Kontakt: Kathe Gro Aas Tlf.: 22 20 77 27 0178 OSLO</p>	<p>BLOMSTER Os Blomsterservice Kontakt: Anders Opkar Tlf.: 56 30 15 90 5201 OS</p>	<p>BOKHANDEL Stjørdal Bokhandel A/S stjordal.bokhandel@start.no Kontakt: Svein Erik Schefte Tlf.: 74 82 43 85 7501 STJØRDAL</p>	<p>BRANNSIKRING N.R. Brannsikring A/S Kontakt: Steinar Jansen Tlf.: 52 71 73 44 5501 HAUGESUND</p>	<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>	<p>FLYSELSKAP KATO AIRLINE AS Kontakt: Torlaug Karlsen Tlf.: 76 98 13 80 8536 EVENES</p>	<p>FRISØRER Speilet Kontakt: Inger-Lill Bjerke Tlf.: 909 53 399 0567 OSLO</p>	<p>FRISØRER Ernst Frisørsalong Kontakt: Reidun Sundbø Tlf.: 38 02 29 49 4612 KRISTIANSAND</p>	<p>FRISØRER Lille Salong Kontakt: Lill Kraft Johnsen Tlf.: 22 35 65 13 0173 OSLO</p>
<p>BRANNUTSTYR Braco AS Kontakt: Einar Glenthøj Tlf.: 32 22 66 70 3420 LIERSKOGEN</p>	<p>BRODERIER Fredrikstad Broderiforretning Kontakt: W Solberg Tlf.: 69 31 28 51 1607 FREDRIKSTAD</p>	<p>BYGG - ANLEGG Nielsen Bygg A.S www.nielsenbygg.no Kontakt:Kevin Hunter Nielsen Tlf.: 915 50 213 0657 OSLO</p>	<p>CATERING Reidar 's Selskapsmat Kontakt: Reidar Larsen Tlf.: 51 52 23 22 4001 STAVANGER</p>	<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>	<p>GALLERI/VERKSTED Hantho Galleri og Rammeverksted Kontakt: Karl Johan Hantho Tlf.: 52 72 99 90 5527 HAUGESUND</p>	<p>GJESTEGÅRD Storli Gard www.storligard.com Kontakt: Elin og Harald Storli Tlf.: 72 42 37 14 7340 OPPDAL</p>	<p>GLASSMESTERE Glassmester A Schøyen Kontakt: Thore Schøyen Tlf.: 22 09 96 80 0182 OSLO</p>	<p>GLASSMESTERE SNE Glasservice A/S Kontakt: Einar Rafoshei-Klev Tlf.: 38 26 16 21 4519 MANDAL</p>	<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>

Odd Fellow Torget

Annonsering, adresseforandringer, oppsigelser, endrede persondata etc:
torill.solli@oddfellow.no

<p>GRAFISK ARBEID Njord Kompetanse Kontakt: Jon Esben Johnsen Tlf.: 67 53 74 48 1344 HASLUM</p>	<p>GULLSMED Odd Inge's Gull & Sølv AS Kontakt: Odd Inge Bøe Tlf.: 52 72 42 89 5501 HAUGESUND</p>	<p>GULLSMED Opro Produkter AS emaljeverksted (merker og emblemer) Kontakt: Ole Petter/June Rasch-Olsen Tlf.: 22 17 50 50 0184 OSLO</p>	<p>HOTELL Bardu Hotell Kontakt: Patricia Sørensen Tlf.: 77 18 59 40 9365 BARDU</p>	<p>HOTELL Hotel Neptun Kontakt: Hermann Loftheim Tlf.: 52 71 44 55 5500 HAUGESUND</p>	<p>REISEBYRÅ Oppland Arrangement AS Kontakt: Anders Lunde Tlf.: 61 12 06 00 2890 ETNEDAL</p>	<p>REISEBYRÅ Charter-tur AS Kontakt: Kjell A. Kristiansen Tlf.: 69 25 02 22 1532 MOSS</p>	<p>RENSERI/VASKERI Marthes Renseri www.renseriet.no Kontakt: Marthe Ree Lian Tlf.: 74 82 14 88 7500 STJØRDAL 7014 TRONDHEIM</p>	<p>REVISOR Statsaut. revisor Steinar B Syvertsen Kontakt: Steinar B Syvertsen Tlf.: 32 89 44 50 3018 DRAMMEN</p>	<p>RØRLEGGER Moderne Rør Service a.s Kontakt: Roger J. Tuverud Tlf.: 90 13 18 44 0491 OSLO</p>
<p>HOTELL Mosjøen Hotell AS Kontakt: Bård Bergrem Tlf.: 75 17 11 55 8651 MOSJØEN</p>	<p>HOTELL Quality Hotel Arcticus Kontakt: Kjell Solheim Tlf.: 77 04 08 00 9480 HARSTAD</p>	<p>HUDPLEIE/MANIKYR Speilet Kontakt: Inger-Lill Bjerke Tlf.: 909 53 388 0567 OSLO</p>	<p>HYBLER/LEILIGHETER A/S Stortingsgt 28 Kontakt: Svein Solberg Tlf.: 22 01 20 40 0161 OSLO</p>	<p>INTERNETT Design, vedlikehold, serverleie www.totalinform.no Kontakt: Sigmund L. Løvold Tlf.: 21 91 68 40 0378 OSLO</p>	<p>RØRLEGGER Trond Foss A/S Kontakt: Trond Foss Tlf.: 22 26 13 30 0667 OSLO</p>	<p>RØRLEGGER Porsgrunn Rørleggerforretning A/S Kontakt: Jens-Petter Engh Tlf.: 35 93 09 00 3917 PORSGRUNN</p>	<p>RØRLEGGER Tindeland Rør – Aut. Rørlegger Kontakt: Arne W. Tindeland Tlf.: 971 81 350 5500 HAUGESUND</p>	<p>SANGER/PROLOGER Dikteriet www.dikteriet.com Kontakt: Inger Solberg Tlf.: 52 72 82 11 Mob.: 986 67 250 5516 HAUGESUND</p>	<p>SAMFUNNSKONTAKT Redaksjonell bistand, foto, video www.totalinform.no Kontakt: Sigmund L. Løvold Tlf.: 21 91 68 40 0378 OSLO</p>
<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>	<p>KJØKKEN /INTERIØR E Import a/s www.eimport.no Kontakt: Tom Johansen Tlf.: 35 55 52 22 3915 PORSGRUNN</p>	<p>KONTAKTFORMIDLING Par i hjertet www.parihjertet.no parihjertet@c2i.net Kontakt: Karin Ullensvang Tlf.: 22 60 77 40 0350 OSLO</p>	<p>KONTORMØBLER Kontor- og AV-utstyr www.kontorav.no Kontakt: Thorstein Eriksen Tlf.: 456 30 627 55 24 70 40 5131 NYBORG</p>	<p>LIVKJOLER m/s. vest + benklær kr 2 780,- + porto. Nydelig produkt. Tynt og flott stoff. 70% ull 30% poly. www.galla-antrekk.no Kontakt: SvAda Bergen AS Tlf.: 95032284/97514348</p>	<p>SIGARER/PIPER Tobakk Sørensen Kontakt: Fritjof Sørensen Tlf.: 55 31 67 21 5014 BERGEN</p>	<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>	<p>SNEKKER Jøndal & Hoff A/S Kontakt: Jan Jøndal Tlf.: 67 98 05 20 1472 FJELLHAMAR</p>	<p>STORKJØKKEN HUMA CATERTEC AS www.HUMA.no bjorn@huma.no Kontakt: Bjørn Steinar Olsen Tlf.: 22 62 61 60 0659 OSLO</p>	<p>TAKSTMANN Bolig og Nærings-takst www.bnt.no post@bnt.no Kontakt: Konrad Bratvold Tlf.: 951 05 940 2817 Gjøvik</p>
<p>LØFTEUTSTYR Munck Service A/S Kontakt: Ole Skrondal Tlf.: 70 18 90 40 6050 VALDERØY</p>	<p>LÅSESMED Alarm- og Låsservice Rolf Hemer AS www.hemer.no Kontakt: Arne Hemer Tlf.: 22 37 48 77 0557 OSLO</p>	<p>MALERMESTER Velde's Maler-service og Fargehandel Kontakt: Jan Erik Lima Velde Tlf.: 52 82 47 50 4276 VEDAVÅGEN</p>	<p>MURMESTER Hedmark Murmesterforretning A/S Kontakt: Einar H. Hernes 62 81 49 23 2212 KONGSVINGER</p>	<p>MÅLSØM Thai-skredder, full galla 2 800,- 2 dresser 3000,- Ring for avt. Sigmund L. Løvold Tlf.: 21 91 68 40 0378 OSLO</p>	<p>TAKSTMANN Takstsenteret Kontakt: Per Egil Ilsaas Tlf.: 67 11 57 75 1319 BEKKESTUA</p>	<p>TAKSTMANN Murmester Willy Preintoft AS Kontakt: Willy Preintoft sr Tlf.: 22 52 41 00 0282 OSLO</p>	<p>TANNLEGE Tannlege MNTF Kristian Lunde Kontakt: Kristian Lunde Anne Berner Eriksen Tlf.: 22 83 05 10 0161 OSLO</p>	<p>TRYKKERI Gløsmyr Trykk Kontakt: Asbjørn Gløsmyr Tlf.: 35 59 56 99 3735 SKIEN</p>	<p>TRYKKERI A/S Karmøy Trykkeri Kontakt: Otto Jarle Hyde Tlf.: 52 84 86 86 4291 KOPERVIK</p>
<p>PORTTELEFONER Alarm- og Låsservice Rolf Hemer AS www.hemer.no Kontakt: Arne Hemer Tlf.: 22 37 48 77 0557 OSLO</p>	<p>REGNSKAP Administrasjon og Datatjenester AS Aut. regnskapskontor/råd-givning Kontakt: Tor-Petter Stensland Tlf.: 53 65 19 20 5750 ODDA</p>	<p>REGNSKAP Bedriftstjeneste A/S – Aut. regnskapskontor, EDB, salg, support Kontakt: Viggo Bjørk Tlf.: 52 80 88 80 5501 HAUGESUND</p>	<p>REGNSKAP Dønland Regnskapsservice A/S akd@doland.no Kontakt: Arne-Kristian Dønland Tlf.: 77 60 69 30 9002 TROMSØ</p>	<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>	<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>	<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>	<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>	<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>	<p>LEDIG Plass Odd Fellow Bladet har ledig plass på sine annonsesider. Denne plassen kunne vært din! Ta kontakt med: torill.solli@oddfellow.no</p>

Min mening.
DSS LIV BREVIK

Veikart for fred

Kjære søstre og brødre over det ganske land. Da utfordringen kom om å bidra til spalten «Min mening», var det et tema som straks kom opp i tanken – nemlig «Veikart for fred». Det er en stund siden Oslo-avtalen, og det er en stund siden det har vært snakket noe særlig om dette «veikartet» som skulle skape fred i Midt-Østen. Selve begrepet er jo flott, rent pedagogisk sett, og skulle det lykkes å navigere etter det også, ja da var et stort mål nådd.

Men dessverre – det vi har sett av resultat så langt, innehar i alle fall ikke noen langtidsvirkning. Det slåss som aldri før, og tall på dagens drepte flimrer over TV-skjermen hver eneste kveld. Hva er så et «veikart for fred»? Ja – den som hadde svaret på det.

Jeg vil påstå at vi Odd Fellows har et enkelt veikart å navigere etter, nemlig «Den Gyldne Leve-regel». Stadig blir vi minnet om at «alt det du vil at andre skal gjøre mot deg, det gjør også du mot dem».

Hver gang jeg holder informasjonsmøter for potensielle nye medlemmer, slår det meg like sterkt. Dette må jo være oppskriften på fred på jord. En så enkel regel å fremsi, men så uendelig vanskelig å leve etter. I vår snart 2000 år gamle bok Bibelen står denne skrevet, og millioner av mennesker over hele kloden har lest denne i alle disse årene. Den er oversatt til mange språk, så den burde være ganske viden kjent. En lignende regel finnes jo i flere andre sammenhenger, så oppskriften finnes – men hva gjør vi med det?

Det er noe med gjentagelsens makt, dette med å stadig bli minnet om noe. Det er noe med å strekke seg etter å bli litt bedre enn vi var i går. Det er jo ikke akkurat disse verdier det settes fokus på i dag. En skal realisere seg selv, strekke seg etter å nå litt lenger karrieremessig, litt høyere lønn, og så skal en oppnå det gode liv. Jeg hørte en gang noen som refererte til finansmannen John D. Rockefeller, som ble spurt om hva som skulle til for å oppnå det gode liv. Han svarte: «Litt mer. . .»

Det ligger mye visdom i dette begrepet. Kanskje

er det der roten til alt ondt ligger. Vi er ikke fornøyd med det vi har, og skuler over til naboen for å sammenligne oss. Misunnelsen er jo også ei sterk drivkraft, som kan skape ufred ikke bare i et nabolag, men langt utover disse grenser.

I global sammenheng er det jo fordeling av godene som får skylda for mye av ufreden. Og det kan vi vel ikke si oss uenig i noen av oss. De fleste goder er samlet på få hender, når en ser verden i perspektiv. Da er det urettferdigheten som starter ufreden. Den som sulter, gjør hva som helst for å nå tak i det den mette har overflod av. Biskop Lønning ble en gang spurt om hvordan han skulle forklare himmelen for en uteligger. Svaret var at da ville han først få han inn i varmen og gi han mat, så kunne han starte med å prate. Her hos oss er det vel ikke den fysiske sulten som gnager mest, men kanskje en hunger etter å bli sett. Er det ingen som spør etter deg, vil du snart gå til grunne. Det er rart at i et samfunn som vårt er ensomheten et så stort problem.

Men tilbake til vår Orden. Våre gamle budord gir oss pålegg om hva vi skal gjøre. De er slett ikke foreldet, men gjelder like mye i dag. Vi har et godt veikart å navigere etter, om vi bare løfter blikket og ser oss rundt. Dessuten vet vi at havet består av dråper, så det er ingen grunn til å tro at det vi selv kan gjøre er lite. Litt er nemlig mye mer enn ingen ting. Vår verden består først og fremst av vårt nærmiljø, vår arbeidsplass og vår familie. Kan gjenklangen fra «Den Gyldne Leve-regel» styre vår hverdag, er vi godt på vei til å leve det gode liv.

Litt mer – *taknemlighet*. Det tror jeg vil være den store forskjellen på hva som gjør oss godt.

Litt mer – *ydmxyhet*, for det vi allerede har.

Litt mer – *varsomhet*, i omgang med våre bastante meninger om andre. Dette ser vi stadig mindre av i media, og vi trenger å bli minnet om det.

Litt mer – *oppmerksomhet*, når vi merker at et menneske trenger å bli bekreftet.

Litt mer – *ja, jeg vil*. Og vi er på vei til å forandre oss selv til det bedre.

De siste ukene er det mange nye embedsmenn i vårt langstrakte land som har sagt: Ja – jeg vil. Der har vi det beste utgangspunkt for å en god utvikling.

Lykke til med navigeringen i din hverdag.

Liv Brevik
DSS

Odd Fellow Ordenens Magasin

Kjære leser. . .

Nå har vi i noen uker allerede blitt invitert til å lese oss mette på skatteliste. Hvis vi er interessert, kan vi få vite hva hver bidende nordmann har i inntekt og formue. Det vi kan danne oss et bilde av er hva de forskjellige samfunnsmedlemmer har. Det er åpenbart en vesenlig målestav i vår tid. Mediene setter også opp lister over hvem som tjener og eier mest.

Men sier dette oss noe særlig?

Når vi skal gjøre opp vårt livs regnskap, er det vel mer et spørsmål om **hva vi er** og **hvem vi er** som teller.

Et sitat som er til ettertanke er:

«Hvis du er hva du har, hva er du da hvis du mister alt du har?»

Det er vanskelig å trekke frem personer uten å gjøre skade. Men mitt eksempel bor svært langt unna. Hvilke medier hadde brydd seg om at en jentunge som hadde kjørt for fort og i fyl-la, gråt over ubehaget i fengselet hvis hun ikke het Paris Hilton og hadde arvet en bråte penger?

Svaret er innlysende: Ingen!

Vår Orden er i hele sitt vesen oppatt av å påvirke hva vi er.

- Aldri er det spørsmål om hva vi har.

- Det **Vennskap** vi snakker om preges bare av hva vi er.

- Den **Kjærlighet** vi vil utvikle, utvikles i hva vi er.

Den **Sannhet** vi vil preges av er utelukkende et produkt av hvordan vi er.

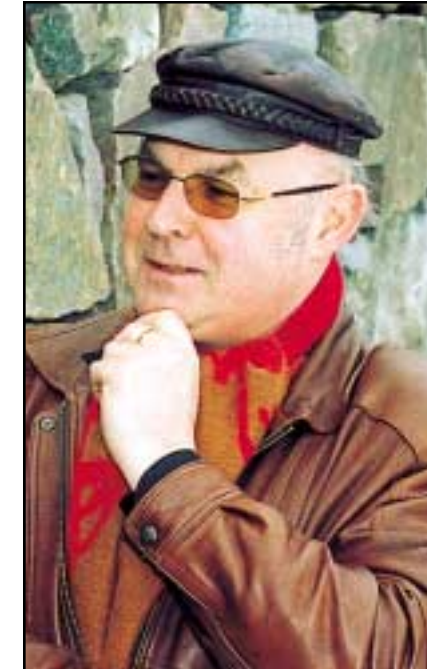
Det er faktisk en parodi på vennskap når det bygger på hva man har.

Arnulf Øverland kan omskrives litt i denne sammenheng.

Da får vi påstanden: «Fattig er den som må kjøpe sine venner.»

En annen ting er at Vennskap, Kjærlighet og Sannhet ikke er omsettelig for penger eller brukes som kjøps- og salgsobjekter.

Den som tror det, avslører i så fall en grenseløs uvitenhet.

Vi vet alle at Ordenens mål er å påvirke vår personlige utvikling og dannelse. Dette trenger vi å rope ganske høyt noen ganger for at det ikke skal drukne i maset om hva vi har og innholdet i skatteliste. De fleste av oss har så det monnet og mer enn vi har godt av. Det kan ta bort perspektivet vårt fra det som egentlig teller, nemlig å være og å vokse.

«Fattig er den som teller sine penger» sier Arnulf Øverland.

Men hvem er da rik?

Det må være den som satser på en annen målestokk og regner sin vekst i Vennskap. Kjærlighet og Sannhet og på den måte kan legge full mening i spørsmålet: «What can I do for you?»

Odd Fellow Ordenens Magasin

Kanselliets
telefoner:

Ordenskanselliet:

22 83 92 40

Telefax:

22 83 81 88

Epost:

odd.fellow@oddfellow.no

Kansellisjef:

22 83 92 48

Odd Fellow Utstyr:

22 83 92 50

Odd Fellow Biblioteket og Museet er åpent hver onsdag kl 10–14, og etter avtale med bror Stor Arkivar Sverre Hjetland.

Utenlandske adresser:

Odd Fellow Gruppen

Costa Blanca

v/Trygve Romsloe

Camí Vell D'Altea, 72 (3-BA)

ES-03581 ALBIR (Alicante)

Tlf.: 00 34 96 68 74 782

Epost: romsloe@terra.es

Møtested: Kirkesenteret i Albir

C/Mart no 8, Alfaz del Pi

Odd Fellow gruppen

AMISTAD-Torrevieja

v/Jan D. Danielsen

34 96 57 10 125

47 92 84 59 51

Møtested: Rest. Dinastia

Punta prima v/N332

Odd Fellow Klubben

Tres Encanadados

Gran Canaria

v/Jean Tore Grønfooss

Calle Prtugal 19, Taura Pueblo,

E-35138 Gran Canaria

Tlf.: 0034 928153678

Mob.: 0047 91348081

Email: varna-a@online.no

Møtested: Hotell Teraza Mar

Puerto Rico

Broderloge Costa del Sol nr 1:

Overmester Bjørnulf Heggen

Calle Pinocho no. 2

Urb. El Pinillo

29620 Torremolinos

Spania

Telefon: 952 38 17 18

Møtested: Edf. Bourgainvillea

Neste nr:

mars 2008

B-Blad

Returadresse ved *varig* endring:

De Tre Kjedeledd
Stortingsgaten 28
0161 OSLO

Kjære søstre og brødre

Samtlige embedsmenn i den Uavhengige Norske Storloge sender hver enkelt søster og bror sine beste hilsener, med ønske om en fredelig og god jul.

Odd Fellow Ordenen er en verdiskaper. Takk til alle dere som gjennom det forløpne år har bi-

dratt til verdiskapning i det samfunnet vi alle er en del av. Med ønske om et godt nytt år for dere alle hilser vi i

*Vennskap, Kjærlighet
og Sannhet
Tro, Håp
og Barmhjertighet*